Registered at the G.P.O. Melbourne, for transmission by post as a periodical, Category A.

MISLI

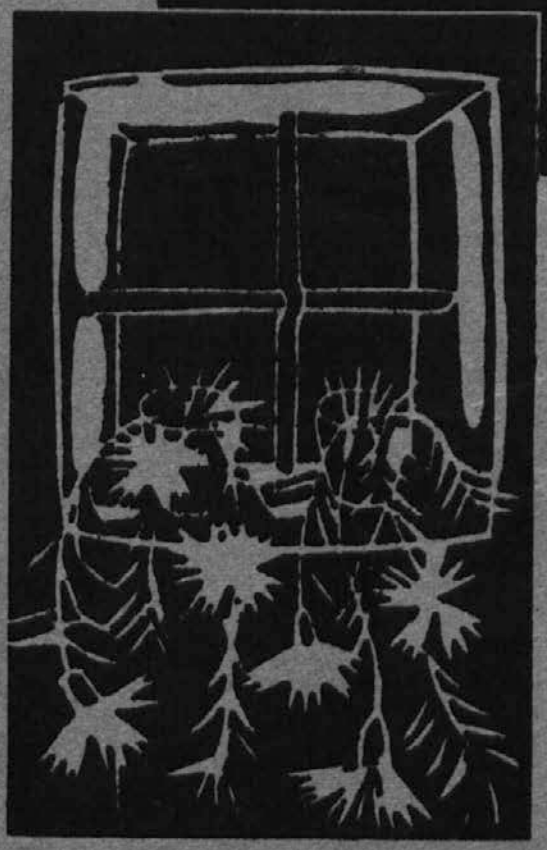

LETO XXIV.

NOVEMBER

1975

MISLI

(Thoughts)

INFORMATIVNI
MESEČNIK ZA VERSKO
IN KULTURNO ŽIVLJENJE
SLOVENCEV
V AVSTRALIJI

*

USTANOVLJEN LETA 1952

*

Izdajajo slovenski frančiškani

*

Urejuje in upravlja
Fr. Basil A. Valentine, O.F.M.
19 A'Beckett Street, KEW,
Victoria, 3101. Tel.: 86 7787

*

Naslov: MISLI
P.O. Box 197, Kew, Vic., 3101

*

Letna naročnina $4.00
(izven Avstralije $5.00)
se plačuje vnaprej

*

Rokopisov ne vračamo
Dopisov brez podpisa
uredništvo ne sprejema

*

Tiska: Polyprint Pty. Ltd.,
7a Railway Place, Richmond,
Victoria, 3121

VSEBINA:

Razkošno umiranje — stran 305
Večer (pesem) — Albert Miklavec — stran 306
Naše versko občestvo — Milan Magister — stran 307
Na domačem pokopališču — Joža Maček — stran 308
Nič več neznanec — Alojz Rebula — stran 309
Nebeška čakalnica (črtica) — Celine Lhotte — stran 311
Pismo mrtvemu očetu — Joža Maček — stran 312
Matica naših pokojnih (Nov. 74—Nov. 75) — stran 313
Letošnji ameriški Baragov dan — Dr. Jure Koce — stran 314
P. Bazilij spet tipka . . . — stran 316
Izpod Triglava — stran 318
V času obiskanja . . . — stran 320
Adelaidski odmevi — p. Filip — stran 322
Togo se je oglasil — p. Evgen Ketiš — stran 323
Z vseh vetrov — stran 324
Izpod sydneyskih stolpov — stran 326
Večna vez (povest-nadaljevanje) — Karel Mauser — stran 329
Letošnje mohorjevke — stran 329
Naše nabirke — stran 331
Kotiček naših malih — stran 332
Križem avstralske Slovenije — stran 333

NAROČI IN BERI!

LJUDJE POD BIČEM (Odlična trilogija izpod peresa KARLA MAUSERJA iz življenja v Sloveniji med in po vojni) — Cena vseh treh delov je $7.—.

NEKJE JE LUČ (Vinko Beličič) — cena $3.00.

V ZNAMENJU ČLOVEKA (Dr. Anton Trstenjak) — cena $1.50

STARA IN NOVA PODOBA DRUŽINE (Dr. Anton Trstenjak — cena $1.50.

ZAKONCA — SE POZNATA? (Vital Vider — cena $1.00.

KO SE POROČATA — LJUBEZEN IN SEKS (Dr. Štefan Steiner) — cena $1.50.

SKRIVNOST VERE — cena $1.00.

TRPLJENJE KRISTUSOVO UTRDI ME — cena $1.50.

Poglejte tudi imena knjig v prejšnjih številkah!

Priporočamo tudi angleško knjigo (žepna izdaja) SHEPHERD OF THE WILDERNESS. Življenjepisno povest o Frideriku Baragu je napisal Amerikanec Bernard J. Lambert. Bila bi lep dar vsakemu avstralskemu prijatelju. Cena en dolar.

KOGAR ZANIMAJO DOKUMENTARNE KNJIGE za razumevanje najtežjih let slovenskega naroda (1941—1945), lahko pri MISLIH naroči sledeče knjige:

TEHARJE SO TLAKOVANE Z NAŠO KRVJO (izjava prič o teharskih dogodkih 1945) — Cena $1.—.

V ROGU LEŽIMO POBITI — Dokumentarna poročila očividcev zbral Tomaž Kovač. — Cena en dolar.

SVOBODA V RAZVALINAH — (Grčarice, Turjak, Kočevje) — Cena $2.—.

PRAVI OBRAZ OSVOBODILNE FRONTE (II. in III. del) — Zbral Miha Marijan Vir, Argentina — Cena vsake knjige $1.50

ODPRTI GROBOVI (II., III. in IV. knjiga dokumentov) — Zbral Franc Ižanec, Argentina — Cena vsake knjige $2.—.

REVOLUCIJA POD KRIMOM. — Dogodke opisujejo pokojni ižanski župnik Janez Klemenčič, Ciril Miklavec in dr. Filip Žakelj, Argentina. — Cena $2.—.

BELA KNJIGA (izdana v ZDA) prikazuje razvoj 1941 — 1945 ter vsebuje 10.000 imen v tem oddobju pobitih Slovencev ter vrnjencev iz Vetrinja. Cena $5.—

Danes je vse to že zgodovina in jo je vredno iz vseh virov trezno prebirati in presojati, četudi domovina te prilike ne daje niti študentom. Za nekoga, ki je študiral doma in ga snov zanima, knjige nudijo lepo priliko spoznati dobo tudi z druge strani.

MISLI
BOŽJE IN ČLOVEŠKE

LETO XXIV. NOVEMBER, 1975 ŠT. 11

RAZKOŠNO UMIRANJE

ČUDEN naslov, boste rekli. Le kako more biti umiranje razkošno? Umiranje je nekaj strašnega, na kar nočemo misliti. Zato modernega človeka plaši pogled na težkega bolnika, udeležba pri pogrebu, obisk pokopališča... Še črna barva nas bode v oči, ker je preveč zgovorna priča o umiranju in smrti. Premalo trdne vere imamo, da bi nas vsaj ta s svojim veselim oznanilom vstajenja ob misli na umiranje pomirila in krepila.

In vendar: z rojstvom smo pričeli že tudi umirati. Neizprosna usoda človeka! Nihče ji ne more uiti . . . Zato pa je še bolj nesmiselno, da celo misel nanjo odrivamo in se je bojimo. Nevredno kristjana, ki ima vso priliko in pravico govoriti o "razkošnem umiranju".

Čudovito lepo nam to misel razloži jezuitski pater Miha Žužek v svoji knjigi KRISTJANOV DAN. Takole piše:

Slikarji pravijo, da najrajši slikajo v jeseni. Nekateri menda sploh le v jeseni. Takrat da so v naravi najlepše barve.

Res so včasih v jeseni čudoviti dnevi. Nebo se zna narediti tako modro, zrak tako bleščeč, kot bi po njem plavale zlate nitke. A gore, gozdovi, vinogradi, polja, vse zardi in se pozlati. Kakor bi listje hotelo pokazati, da je vse leto lovilo sonce, nabiralo sončno toploto; zato sedaj, preden umre, še enkrat zagori v sončnih barvah... Ko okušaš grozdje, se ti zdi, kakor da čutiš sončni žar, ki se je strdil v grozdne jagode. Vsako sadje ima priokus po soncu, po sladki darežljivosti tega našega dobrotnika z neba.

Pri vsem tem pa se nas v jeseni le prerada loteva otožnost. Saj je vse to razkošje vendarle eno samo — umiranje. Sicer razkošno, a le umiranje, neizprosno, neusmiljeno zaključevanje enega leta, ene rasti, ene usode...

Nehote nam pri tem prihaja na misel še neko drugo umiranje, pri katerem ne bomo samo gledavci, ampak soudeleženci, ali točneje, žrtve dogajanja.

Tudi drevo mojega življenja se obletava. Vsak dan je kot list, ki je zazelenel in ponosno zatrepetal, a takoj je začel veneti in zdaj zdaj se bo neslišno odtrgal in se odzibal nekam v praznino. Dan za dnem, list za listom, in drevo mojega življenja bo kmalu štrlelo s praznimi rogovilami v pusto jesensko nebo...!

To je naša usoda. Vsi smo pod postavo neizprosnega umiranja.

Pa naj bo to umiranje vsaj razkošno! Naj vsak naš dan zažari v soncu, preden odpade! Naj vsak zvečer pokaže, da je rasel ob žaru božjega sonca!

Koliko božjih dobrot je skrito v vsakem našem dnevu! Od jutra do večera je vse kot ena sama veriga božjih darov! Služba, zaslužek, hrana, bitje našega srca, čudovito usklajeno delovanje telesnih organov, vse naše okolje, vsa ljubezen, ki nas obdaja... in samo naše življenje, ta čudež nad čudeži. Vse, kar vidimo, vse, kar doživljamo, kar trpimo in prenašamo. Ves naš dan je stkan od božje dobrote, kakor je vsaka žilica na listu stkana od sončne energije.

Ni mogoče, da bi človek neprenehoma mislil na božjo roko, ki mu vse podarja. Toda vsaj včasih, vsaj zvečer se spomnimo na to. Spodobi se tako.

Morda ne veš, kaj bi Bogu povedal pri večerni molitvi? Bog ne potrebuje tvojih besedi, pač pa tvojega srca. Prepogosto poglej, kakšen zvrhan pehar

vsakovrstnih dobrot nam je naložil Gospod, pa bo tvoj dan zagorel v vročih barvah ljubezni. Ljubezni brez besedi, pa zato s tem več pristnosti in prisrčnosti.

List bo nato vseeno odpadel. A kaj zato! Saj vemo, da v božjem stvarstvu nobena reč ne propade! Iz odmrlega listja naših lepih, božjega sonca polnih dni bo zraslo novo drevo. Drevo življenja, kot ga imenuje Knjiga razodetja. Večerna zarja hvaležnosti se bo zlila z jutranjo zarjo nove pomladi, kjer ne bo nikoli več ne jeseni ne mraza ne odmiranja ne gnilobe, ampak bodo naši dnevi večno šelesteli in prepevali pesem o soncu in dobroti in ljubezni.

Zdaj razumete, kako lahko napravimo svoje umiranje razkošno. Le sami ga moremo bogatiti, mu dati večno vrednost — s tem pa izgubimo tudi strah, ki tolike prevzame ob misli na umiranje. Življenje je kljub temu in vsem žrtvam tega umiranja lepo — da le znamo prav živeti. Cilj našega zemskega potovanja pa je še vse lepši in je zanj vredno vse žrtvovati. Večnost z Bogom . . .

Večerna ubranost . . .
(Foto: franč. bogoslovec fr. Peter Lavrih)
Slika je prejela priznanje na letošnji razstavi foto-kluba ljubljanskih bogoslovcev.

Večer

Večer je vtisnil
svoje znamenje
na vse:
na nas,
na zidovje hiš,
na cestno kamenje,
na skrilovje
cerkvenih streh . . .

Hribi tonejo
v poslednji plamen dneva,
sonce je le še ogorek,
ki prehitro izgoreva;
na pokopališču
dolge sence
se objemajo . . .

A vse je bežna slika
v filmu časa:
ko jo uzreš,
je že ni več,
sedanjost je spomin,
prihodnost sanja.

ALBERT MIKLAVEC

NAŠE VERSKO OBČESTVO

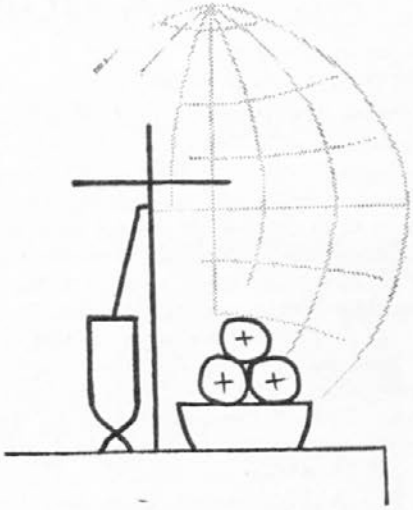

TISTI TRENUTEK, ko smo v maju 1945 obesili nad oltarjem taboriščne kapele sliko Marije Pomagaj in so do Nje začele vreti prošnje beguncev, se je odprla mladika verskega begunskega občestva. Mladika je zrasla v veje, ki brstijo po vseh kontinentih, kjer slovenski zdomci vztrajajo v krščanski veri.

Versko občestvo je vrednota. Naše lastno zveličanje je negotovo brez soodrešenja bratov. Vsi smo potrebni verskega občestva, kajti slovenski rojak naj živi versko življenje preko svojih verskih ustanov, naj govori s svojim Bogom v svojem materinem jeziku. Noben rojak ne sme biti v nevarnosti za svoje zveličanje, ker ne bi imel dostopa do zveličavnega sredstva, ki je krščanska skupnost.

Ohranjevanje krščanskega občestva pomeni vzdrževanje vrednote. Vrednota je tisto, brez katere je naše življenje hiravo, onemoglo; je tisto, za kar smo pripravljeni žrtvovati toliko kot za dnevno hrano; za kar prosimo Boga pri vsakdanjih molitvah; zaradi česar opustimo lastno udobje; kar je vredno, da vodi naše življenje in naše družine; tisto, kar želimo, da bi ostalo živo v otrocih, da bi pognalo v globino in zraslo v višino; tisto, česar si ne pustimo vzeti brez boja. Taka vrednota je naša verska skupnost in tej gre naše prepričanje in delo.

Naše versko občestvo mora postati zavetje vsem revežem, končni pristan vseh rojakov, ki po dolgem tavanju najdejo pot domov v "Očetovo hišo"; varnost za vse, ki jih straši negotovost zaslužka in starost; trdna skala resnic, h kateri naj se povračajo vsi, ki bi jih zvodila "tuja učenost"; ognjišče, k čigar ognju naj pristopijo vsi, ki zunaj trepetajo. Rojaki morajo čutiti, da stoji za njimi vsa krščanska skupnost za čas potrebe, da je vsa skupnost ena duša, da je cerkveno občestvo roka matere Cerkve.

Naše versko občestvo je bilo rojeno v preganjanju. Občestvo mučencev in svetnikov, ki so z nami občevali in odšli pred nami, nas spremlja in blagoslavlja skozi trideset let. To nam daje značilnost, ki se daje po posebni milosti, katere nismo vredni, za katero se lahko samo zahvaljujemo in častimo božje načrte.

Razmišljajoč takšen izvor spoznavamo, da se občestvo ne ustvari z nekaj senzacionalnimi govori ali nastopi, temveč po milosti, ki jo je izprosila kri mučencev ali post svetnikov. Vzdrževanje in rast verskega občestva se bo dogodila na isti način: po žrtvi. Žrtvovanje je vsakdanje življenje, ki ga občestvo nudi.

Apostolska dela govore o začetkih Cerkve takole: **"Kateri so sprejeli njegovo besedo, so bili krščeni ... Bili so stanovitni v nauku apostolov in bratski skupnosti; v lomljenju kruha in molitvah".** Biti stanoviten v bratski skupnosti, v verskem občestvu, ni lahka zadeva, je tudi žrtev. Lažje je zavreči "prekletstvo pripadnosti" malemu narodu in se stopiti v maso, v "svetovno" Cerkev, ki nas zadene le v splošnem in le kadar je nam ugodno. Težko je vzdržati v "bratski skupnosti", ko so bratje morda nebratje. Težko se je naučiti živeti v občestvu, ki ima tudi napake, ki nam jih je prenašati. Zelo lahko je pobegniti v tuje naročje, ki ne daje obveznosti, brez sitnosti, brez nadlegovanja, brez stroškov, pa najbrž tudi brez osebnega napredka in zasluženja.

Pristanek na versko občestvo in prepričano vzdržanje v njem pa nudi krščanski osebnosti odlike, ki nas povzdigujejo. Zadržanje kristjana do svojega verskega občestva mora biti samostojno izvršeno, moško, tako pri odločitvah kot pri plačevanju "davka" za vzdrževanje ustanov, ki služijo vsem; zrelo, prostovoljno, ne kot prisiljeni otroci in pod vodilom; dokler moreš, se vzdržuj samega sebe! Naše občestvo mora živeti samostojno, sprejemajoč vse dolžnosti, ki jih ima do svoje matere Cerkve, in v tesnem stiku z njo. Za samostojnost pa je potrebno tudi žrtvovati toliko, kolikor samostojnost zahteva.

Imamo vero v božje načrte. Ne poznamo jih, toda čutimo jih v vsem, tudi v našem verskem občestvu. Današnje delo v njem se nam nakazuje kot dolžnost in preko bratskega občestva v malem bomo prišli do spoznanja Cerkve v velikem.

MILAN MAGISTER

NA DOMAČEM POKOPALIŠČU

JOŽA MAČEK

TAM NA ROBU dišečih pašnikov in žlahtnih sadovnjakov stoji bela cerkev. Skromna je kot kmečka mati, pa v svoji preprostosti tako bogata za vse. V njenem zvoniku vise stari železni klicarji. Oglašali so se in se še oglašajo ter kličejo verne in neverne v božji hram. Malo jih je, ki bi namenoma preslišali njih klic. Tik ob cerkvi je božja njiva, kjer počivajo njeni zvesti in tudi nezvesti obiskovalci. Vsaj mrtve je vse združila v svoje moterinsko naročje . . .

Tudi jaz sem zopet čul te klicarje, ko sem bil doma na obisku. Ubogal sem jih in po vsaki maši zavil na pokopališče. Toliko znancev pokriva tam gomila. Od groba do groba hodim. Pri vsakem postojim, prebiram napise in obujam spomine . . .

Prvi je bil Kuharjev Peter, moj krstni boter. Na travniku ga je raztrgala mina. Ne daleč proč počiva Podržajev oča. Leta in leta sva skupaj gonila na pašo. Marsikatera njegova pripovedka še tiči v spominu teh brezskrbnih pastirskih let. Morda jih bom kdaj napisal.

Tam zraven postanem ob grobu Zalesnikovega oča. Bil je starosta naše fare, saj je praznoval na ljubljenem Tabru celo biserno poroko. Mož je vedno vlekel voziček za sabo, kadar koli si ga srečal. Tako sta zrastla skupaj, da je celo na cerkvenem pragu velikokrat v strahu pogledal nazaj, če ni morda svoj voziček privlekel v cerkev . . .

Krenem preko glavne steze in postojim pred grobom župnika Vaclava. Na Češkem je bil rojen, pa je štirideset let zvesto vodil našo faro in pasel slovenske ovce. Pet let sem mu ministriral, pa bi zdaj ob njegovem spomeniku ne imel spominov? Ko nas je zasačil, da smo se sladkali s farovškimi hruškami . . .In ko me je kaznoval — četudi je bil blaga duša — kar v cerkvi pred verniki: za vedno sem si zapomnil, kako se mora ministrant obnašati pred oltarjem. — Poleg njega počiva Dvakov Filip, zagorski kaplan. Komaj dve leti po novi maši je utonil v Savi.

Skoraj trčil sem ob grob Obramovega očeta. Sin mu je pel novo mašo in tako ponosen je bil nanj. Spomin mi je pričaral Obramovega očeta s staro kobilo, vpreženo v voz gnoja. Mož je bil malce naglušen. Vedno je hodil pred svojo kobilo in se ni menil, kaj ona počne za njim. Od časa do časa je zateglo zavpil: "Iiiiii! . . .", nazaj se ni ozrl. Mož je potem doma sede pred hišo počakal, ko je kobilica prikrevsala za njim potem ko se je med potjo napasla in odpočila. — Poleg njega je grob Vrtarjevega očeta. Dolga leta je bil predsednik farnega Prosvetnega društva. Nikdar ni zaklel, le v najhujši jezi mu je ušel kak "hudik". V naši vasi je igral tudi drugače važno vlogo: strigel nam je lase, o božiču pa po hišah klal prašiče in delal klobase. Malo dalje postojim ob svežem grobu Falentovega Janeza. Kolikokrat nam je šival raztrgane čevlje, se jezil nad njimi in jih zalučal za vrata, če je podplat preveč zijal in mu je ob pogledu nanj zmanjkalo potrpljenja. Taborski zvonovi pa so z Janezom izgubili vnetega pritrkovavca, saj je bil v pritrkavanju pravi strokovnjak.

Grob za grobom se vrsti pred mano. Vsak je lepo negovan, obložen z bujnim cvetjem in v kolobarju belega peska. In prav vsak ima križ — pod njim je

Božja njiva ob starodavni slovenski cerkvici zopet vse združi v eno družino . . . (Bele vode pri Šoštanju)

vsakdo našel enakost in večni mir. Zadnji dom, ki se mu nihče ne more ogniti — vsakdo je že z rojstvom zaznamovan tudi za to zadnjo pot.

Dolgo dobo življenja sem preživel v tujini — tu so me čakali znanci, da jih obiščem. Le počivajte v miru domače zemlje!

Tiho sem se poslovil od pokojnih sovaščanov, spomin nanje pa me je spremljal prav do doma. Še bi razmišljal o njih, da se nisem znašel kar prehitro na domačem dvorišču. Sicer bom pa ponesel spomine tudi s seboj preko morja: lepo je misliti na drage, ki smo jih srečali na poti življenja.

NIČ VEČ NEZNANEC . . .

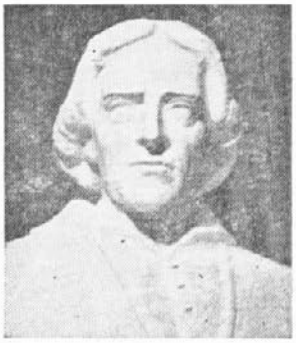

Profesor ALOJZ REBULA, slovenski pisatelj iz Trsta, se je letos mudil v Ameriki. Poromal je na Baragov grob v Marquettu ter prepotoval ostale kraje Baragovega misijonskega delovanja. Ta članek je del njegovega pisma, ki ga je pred vrnitvijo napisal za letošnjo Baragovo proslavo kanadskih Slovencev.

S PRIJATELJEM imam navado, da si vsako leto med počitnicami vzameva dan ali dva za pohod po naši Sloveniji; pot je napol turistična napol romarska; cilj ji je kakšna božjepotna cerkev, Brezje ali Ptujska gora, Nova Štifta ali Zaplaz, Kum ali Gornji grad.

"Poromajva letos k Baragovemu krstnemu kamnu v Dobrnič", je predlanskim predlagal prijatelj.

Tako sva se neko svetlo nedeljo v septembru odpravila z avtobusom na Dolenjsko. V Žužemberku sva izstopila, si pretresena ogledala še sveže razvaline nekdanje ponosne farne cerkve na griču nad Krko in jo potem peš mahnila kar počez skozi gozdove proti severu. Bukove krošnje so se cedile od jesenskih barv, po tleh je kar mrgolelo od raznovrstnih gob, na okrajkih so zoreli lešniki. Končno, po nekaj urah samotnega pešačenja, so je odprla spodaj pod nama krotka dolina in v njej Dobrnič, kakor rdeč biser, položen v žamet smrečin.

Vstopila sva v svetlo baročno cerkvico in potem v zbranosti obstala na levi strani pod korom pred starinskih krstnim kamnom z grobim železnim nastavkom.

Da, veliki indijanski blagovestnik Baraga je bil krščen ob tistem krstilniku, to sem vedel, se v to zamislil, a nič več; premalo se mi je bil vtisnil tisti povprečni življenjepis, ki sam ga bil pred leti prebral. Potem sem stopil pred njegov doprsni kip na desni strani ob vhodu v prezbiterij; zamislil sem se v svetniški sloves, ki je pobudil misel na tisto počastitev ob stoletnici Baragovega rojstva, in nič več; Baraga mi je ostajal kakor v megli. Priporočil sem se Baragu v zadevi, zaradi katere sem takrat zelo trpel, in nič več; jurist, misijonar in škof Friderik Baraga je zame ostajal v bistvu plemeniti neznanec.

V čudovitem večeru — ne bom pozabil tistega dobrniškega večera, ovešenega z zlatimi robovi skoraj nadzemskih oblakov — sva se s prijateljem pognala s kolovoza za cerkvijo v hrib in potem mimo vinograda v bukov gozd in potem iz njega na cesto proti Trebnjemu. Grad, v katerem je Baraga preživel svojo mladost, je žarel v lučeh, ko sva se v prvi noči spuščala s Trebanjskega hriba v dolino, na avtobus, v vrvež avtoceste, v novi utrujajoči vsakdan. In najino romanje je bilo za tisto leto opravljeno.

To je bilo vse.

Dobrnič mi nikakor ni približal Baraga iz tiste polzastrtosti, v kateri mi ga je pustila že omenjena knjiga o njem. Njegov človeški in svetniški lik mi je ostajal neoprijemljiv; manjkal mu je tisti plastični profil, kakršnega sem bil spoznal in občudoval pri njegovih velikih svetniških sodobnikih, na primer pri Francozu Janezu Vianneyu ali pri Italijanu Janezu Bosku.

In glejte, čez dve leti sem dobil pismo. Slovenski sin svetega Vincencija mi je pisal iz Toronta: "Pridi si ogledat Baragovo deželo!"

Danes je Baragova dežela, prostrano prizorišče njegove misijonarske avanture, za mano.

Svetle ravnine južnega Michigana, kjer je Baraga začel svojo pot; jezerske sinjine okrog Bobrovega otoka, kjer je na celini zgradil svoje prve misijonske cerkvice; neznanske smrekove in brezove hoste severnega Michigana, ki jih je prekrižaril z indijanskimi krpljami ali na pasjih saneh; Bakreni polotok z razvalinami rudnikov in z grobovi dolenjskih fantov, kamor je prihajal z binkoštnim bogastvom jezikov oskrbovat duše belih priseljencev, Ircev, Nemcev in Francozov; uborna lesena škofijska hišica pri Brzicah svete Marije — Sault Saint Marie, kjer je kot škof sredi zemljepisne in človeške divjine dozoreval v nekrvavega mučenca; kripta v podzemlju katedrale v Marquettu, kjer čaka vstajenja s svojima slovenskima kolegoma v škofovstvu Mrakom in Vrtinom; v desetih dneh sem prehodil tako rekoč vse postaje njegove Kalvarije in njegovega Tabora.

Udobno zleknjen v avto, obdan s konfortom modernih motelov, sem si ogledal zemljo, ki jo je ta slo-

Ena Baragovih misijonskih cerkvic, ki jo je sam postavil.

venski Frančišek Ksaverij prekrižaril peš in v čolnu in s prvimi parniki in s prvimi vlaki, s pavlovsko nepomirljivostjo, nenasitno lačen milj in duš in božje slave.

O, koliko postaj je bilo na tej njegovi Kalvariji!

Kadar je bilo treba na primer sredi divjine michiganske zime leči ponoči k počitku na prostem v sneg.

Kadar se je bilo treba v objemu dveh kožnatih bokov lupinastega indijanskega čolna prepustiti pošastnim valovom Gornjega jezera.

Kadar je bilo treba prenašati nasprotovanje mnogih — državnih organov in zasebnikov —, ki jim je bila njegova blaga civilizacijska dejavnost ovira za nenasitno prilaščanje indijanske zemlje.

Kadar je bilo treba gledati duhovnike in strežnike — tudi slovenske —, ki so ga zapuščali, ker jim je bil njegov herojski evangeljski slog pretežak.

Kadar je bilo treba, potem ko se je sam iz ljubezni spremenil iz graščaka v Očipvejca, sprejeti pljunek v obraz prav iz ust pogana — Indijanca.

Kadar so ob njegovi smrtni postelji kakor demoni stali dolgovi, s katerimi se je bil zadušil ne zase, ampak za najnujnejše ohišje božjega kraljestva v novi škofiji.

In vendar to ni mogla biti samo Kalvarija; od časa do časa mu je noga obstala tudi v svetlobi Tabora; iz njegove korespondence se izlija tudi aleluja.

Vzemite na primer srečo, izzivalno, zaljubljeno srečo, ki ga je preplavila, ko je prvič stopil na ameriška tla.

Vzemite na primer njegovo srečo, ko je stopal iz čolna na obisk na indijanski breg; v ljubečem prerivanju kožuhov in mokasinov se je zgrinjala okrog njega množica, ki ji je bil on prinesel evangelij in jablanove sadike ter jo iztrgal whiskyju in divjaštvu; množica, ki ji je, Trubar Velikih jezer, prinesel prvo slovnico in prvi slovar; množica, ki ga je zaradi vsega tega dovolj upravičeno klicala oče!

Predstavljajte si njegovo tiho srečo, ko je na primer na otoku, v La Pointu, pisal knjige v istem jeziku, v katerem je v tistih letih nek drug jurist, Prešeren, pisal Sonete nesreče; knjige na za literarno, ampak za večnostno uporabo; knjige za njegove "preljube Kranjce", kakor jih je imenoval.

Predstavljajte si radostno ganjenost, s katero se je sklanjal nad pošiljkami, ki jih je krščanska Slovenija pošiljala za njim, s potrebščinami za njegove cerkvice in goldinarji za njegove misijone.

Kalvarija se je mešala s Taborom in Tabor s Kalvarijo, kakor pri vseh herojih vere, upanja in ljubezni.

Če bom še kdaj poromal v Dobrnič, bo moj postanek ob njegovem krstnem kamnu bolj poglobljen.

Pomislil bom na to, kar se je zgodilo tam nekega dne; kako je Baraga, ko je kot škof obiskal Dobrnič, padel na kolena ob tistem kamnu in se eno celo uro v solzah zahvaljeval za milost krsta.

Milost krsta! Milost posinovljenja v Očetu, Sinu in Duhu! Milost, da smemo reči s slovenskim pesnikom: Nikoli ne bomo nehali biti, amen.

Dragi prijatelji, ob tistem Baragovem kamnu se poslovim od vas; ob kamnu krsta in vere, ki nas druži, slovenske kristjane na obeh straneh oceana, v isti perspektivi neke nove, nedeljene, večne Slovenije.

Naj nam bo Baragova vera, njegovo upanje, njegova ljubezen naše geslo na tem zemeljskem pohodu; blagi Friderik Baraga pa naj bo naš ambasador pri Bogu, veliki besednik za vse naše bolezni in vse naše tesnobe!

Če ljubiš Boga, ljubiš tudi svojega bližnjega.
Koliko žalostnih potrebuje tvojih tolažilnih besed;
koliko nesrečnih je potrebnih tvoje pomoči.
Bog pripusti, da jih je zelo veliko na svetu,
ki si morajo s trpljenjem zaslužiti zveličanje,
drugi pa ga dosežejo z usmiljenjem do teh nesrečnih.

FRIDERIK BARAGA

Nebeška čakalnica

OBLOŽENA Z LETI, blagoslovi in s častmi je bila ta gospa res vsega spoštovanja vredna.

Vse svoje življenje je bila posvetila delu in to dobremu delu. Ni bilo krščanskega dobrodelnega odbora, katerega usoda bi ne bila v njenih rokah, in ne seje, ki bi ji ne predsedovala. Ljudje so jo občudovali, jo poslušali, se ji laskali — ter se je bali. Če bi ne upoštevali njenega mnenja ter mu slepo ne sledili, bi bila posledica kaj klavrn uspeh. Zakaj?

Nedvomno, saj bi bilo predzrno drugod iskati pomoči, saj so bili njeni ukazi najboljši in nihče ni mogel tajiti njene izkušenosti . . . Pa kaj bi še razlagali: Kdor bi z njo trčil, bi se razbil.

Rečem vam — ta dama je bila neznansko sposobna, jasnih misli, močnega srca. Nikoli ni oslabela, nikoli omagala. Lahko si se nanjo naslonil z vso težo — ni omahnila.

Umrla je z zborom žalovanja in vznesenih osmrtnic. Vsi vzdihi olajšanja, ki so bili morda v vsem tem skriti, se sramežljivo še pokazati niso upali.

Priredili so ji veličasten pogreb, na katerem so se zbrali zastopniki in gojenci vseh dobrodelnih ustanov petdeset kilometrov naokoli. Dolgi govori so na grobu slavili njene zasluge in pobožne ženice so rekle: "Uboga gospa, kako mora biti ponosna, ko vse to vidi!"

V resnici pa se je nekje drugod dogajalo nekaj povsem nepričakovanega.

Komaj se je bila izvila iz zemeljske lupine, je ohola duša vzletela in kmalu dospela do nebeških vrat.

Sveti Peter, pazljivi čuvaj, je takoj odprl.

"Vaše ime, priimek, naslov . . ."

Gospa je poskočila. Saj si je vendar spet nadela resno in mrko obleko in sivi lasje so ji bili gladko počesani. Vsaj zdelo se ji je, da je tako. In nikakor ni mogla dopustiti, da je zdaj sveti Peter ni prepoznal.

Z ošabnim prizvokom, pred katerim so na zemlji vsi podrejeni trepetali, je podala svoja priporočila.

"Hm", je dvomljivo zamrmral sveti Peter, "navsezadnje, vseeno vstopite; bomo še videli . . . Leva vrata, čakalnica je spodaj . . ."

Čakalnica?

Vse svoje življenje ni gospa nikoli čakala v kaki predsobi. Gotovo je vmes pomota. Sveti Peter je naglušen in ni razumel, za kaj gre . . .

Hladno je ponovila svoje ime.

"Kajpak", je dejal sveti starec, "saj ste mi že povedali. Vsega sveta pa vendar ne morem poznati . . . Prva vrata levo, ljuba gospa. Saj so notri klopi; ko boste na vrsti, vas bodo že poklicali".

"Ljuba gospa!" — "Klopi!" — "Poklicali, ko boste na vrsti!". . . Doslej pa je sama v udobnem naslonjaču velevala, kdaj naj se kdo pojavi pred njo!

"Prtljago bodo že za vami prinesli. Angel z njo še ni prispel . . . Ne vem, zakaj se je tako zakasnil, toda bodite brez skrbi, vse bo prišlo za vami".

Njena prtljaga?

"Potem pa", je dodal dobri svetnik, ki mu je povsem manjkalo bontona, "saj so tam že ljudje; lahko boste klepetali".

Klepetali! Kakor kakšna navadna opravljivka v kupeju tretjega razreda! Ona!

"Ljudje" — in to kakšni ljudje! — so jo sprejeli brez radovednosti, pa tudi brez najmanjšega obzira. Nihče ni spoštljivo vstal. Bili so prav skromni ljudje: stara, slabo oblečena žena, duhovnik v že obledeli suknji, mlada oseba s sila našminkanim obrazom, dekletce v črni halji.

Vsak trenutek so prihajali angeli in prinašali najrazličnejše stvari: za dekletce kos kruha z marmelado in lekarniško stekleničko; za staro ženo volnen šal; za duhovnika različne odseve s spreminjasto lučjo v nenavadnih prosojnih posodah; našminkana oseba je dobila nekaj bankovcev.

Toda približal se je drug angel in njegove roke so bile prazne. Gospe se je zdelo, da ga pozna; videla ga je že nekajkrat, pa ne v zemeljskem življenju, ampak v sanjah. Predstavil se ji je: "Vaš angel varuh . . ."

Gospe se je polotil nedoločen nemir: "Toda . . . ne razumem . . ."

Žalosten je zakrilil angel: "Vse sem temeljito

preiskal, pa nisem ničesar našel".

"Kaj ste iskali?"

"Nekaj, kar bi zdajle lahko pokazali, če hočete ostati tu: kako dobro delo, kak izraz ljubezni . . ."

"Dobro delo?" se je razburila gospa. "Vse življenje mi je prepleteno z njimi!"

Angel pa je nadaljeval: "Tale mala je nekoč podarila svoj kruh z marmelado lačni sošolki; in v zadnjih dneh, ko je bila bolna, je, ne da bi trenila z očmi, zaužila velik požirek zdravil, da bi mati ne jokala . . . To zadostuje, vidite; božje usmiljenje je neskončno. — Duhovnik tule: molitve, odpovedi, žrtve, darovanje iz ljubezni do Boga za spreobrnjenje grešnikov. — Ta ženska, ki ji je bilo življenje tako zavrženo: nekega dne je njen denar, z grehom prislužen, odromal k ubogi vdovi, katere se je usmilila, čeprav je ni niti poznala. In nihče ni nikdar zvedel za to: bila je vedno od vseh prezirana grešnica. — In stara sirotica tamle: zeblo jo je, pa je vendar žrtvovala edini šal svoji nekdanji nasprotnici, ki ga je bila bolj potrebna kot sama . . ."

"Oh, kako je vse to revno v primeri z mojim delom, z mojimi deli . . ." je posmehljivo rekla gospa.

"Joj, tisto malo, kar ste storili, vam je bilo že na zemlji več kot stokrat povrnjeno! Časti, odlikovanja, predsedniška mesta, spoštovanje vseh . . . Kaj hočete še več? Kar ste hoteli, vse ste imeli! Nasprotno pa — kdaj ste se pokorili za ves napuh, o katerem bo treba zdajle položiti račun? Za gospodovalnost, ko ste hoteli biti povsod prva? Za ničemrnost, ki se vam je ob najmanjši praski spremenila v zamero? Za zaverovanost vase, ki ni znala odpuščati? Za vso strogost, vse nerazumevanje drugih, vse predsodke? In kdaj ste storili eno samo preprosto, skromno kretnjo ljubezni, ki bi zbrisala vse ostalo? Tam spodaj na svetu velika gospa — tu pa najrevnejša med revnimi . . ."

Vrata so se odprla. Nebeško petje se je za trenutek zaslišalo v čakalnico.

Na vrsti je bil duhovnik — odšel je. Za njim je nesel angel prosojne vrče, obdane s svetlim sijem. In spet je zavladala tišina.

Nemirna, trepetajoča in prvič v svojem ošabnem življenju ponižana, je mogočna gospa ogledovala svoje roke: svoje plemenite, ohole roke, te tako lepe roke — ki pa so bile prazne . . .

CELINE LHOTTE

DRAGI OČE!

Že leto dni ti trohni telo v grobu Tvojega očeta, sina in hčere. Gomila se je usedla, spomin nate pa je še svež. Kolikokrat in kako rad se spomnim na prijetno kramljanje s Teboj pred nekaj leti. Sedela sva pred hišo in zrla po pšeničnih poljih, zelenih travnikih in temnih borovih gozdovih v ozadju. Skoraj vsemu temu si bil Ti gospodar domala šestdeset let. "Komaj umetnikova domišljija je zmožna pričarati tako čudovito sliko", mi je dejal ob priliki prijatelj — midva pa sva zrla v to prirodno lepoto in obujala spomine . . . Tvoj glas je bil veselo doneč kot glas razigranega mladeniča. Pa je v hipu izgubil veselost, ko si mi govoril o kotičkih po naših gozdovih, kjer počivajo ostanki podbreških fantov . . . Le oče zna s tolikim spoštovanjem govoriti o svojih sinovih, kot si takrat Ti govoril o teh fantih. Občudoval se Te, razumem pa Te šele danes . . .

Takrat je bil moj obisk doma kratek. A bil je bogat čas zame in še se ga bom spominjal v svetli luči. Ko sva se poslovila, sva si želela zopetno veselo svidenje. Kje bo to svidenje, nama tedaj ni prišlo na misel . . .

Sprejmi te skromne vrstice, ki naj Ti bodo v trajen spomenik — noben zob časa naj ga ne okrne. Kdor jih bo bral, naj iz njih razbere: živel je kot možak in umrl je kot možak — kot možak naj tudi uživa pravičnost božjega plačila!

Tvoj sin JOŽA

Smrtna žetev med avstralskimi Slovenci od lanskih novembrskih MISLI do letošnjih.

NAJ POČIVAJO V MIRU BOŽJEM !

DESKAR JOŽE
* ? (29 let)
† ? 1974 — pri Canberri, ACT

ŠKRLJ IVAN
* 6. 3. 36 — Zemon pri Il. Bistr.
† 19. 10. 74—pri Kalgoorlie, WA

ZAGODA FRANC
* 1. 3. 13 — Hotedršica
† 1. 11. 74 — New Town, Tas.

ŠTEFAN ALOJZ
* 21. 3. 09 — Kot (Semič)
† 10. 11. 74 — W. Footscray (M), Vic.

BERGINC JOŽEFA r. Berginc
* 12. 3. 1888 — Log (Serpenica)
† 15. 11. 74 — Enfield (S) NSW

PERIČ ZDRAVKO
* ? (okrog 50 let), Slov. Prim.
† 19. 11. 74 — Basket Range, S.A.

PLUT KRISTINA r. Mihelčič
* 1. 1. 01 — Vavpča vas (Semič)
† 10. 12. 74 — Brisbane, Qld.

PREGELJ ANDREJ
* 6. 12. 30 — Col pri Vipavi
† 12. 12. 74 — Adelaide, S.A.

LAUKO VIKTOR
* 20. 4. 1897 — Trbonje pri Dravogradu
† 16. 12. 74 — Melbourne, Vic.

NAHTIGAL STANISLAV VLADO
* 18. 12. 37 — Celje
† 26. 12. 74 — Seymour, Vic.

KLAMIČ STANISLAV
* 5. 3. 16 — Oziljan pri Šempasu
† 12. 1. 75 — Cheltenham, (M), Vic.

MRŠNIK TATJANA MARIJA
* 1. 9. 10 —
† 19. 1. 75 — Reservoir (M) Vic.

BOŽIČ VIKTOR
* 17. 4. 40 — Ženje pri Krškem
† 27. 1. 75 — Geelong, Vic.

SIMENČIČ AGNES r. Belšak
* 7. 12. 06 — Sv. Barbara v Hal.
† 27. 1. 75 — Wahroonga (S), N.S.W.

PLEVČAK ZVONKO
* 11. 2. 22 — Rakovnik (Ljub.)
† 31. 1. 75 — Melbourne, Vic.

STOK MARIJA r. Mohorčič
* 2. 7. 1896 — Vel. Ubeljsko
† 10. 2. 1975 — Ljubljana.

KRESEVIČ ZORKO
* 12. 12. 28 — Starod (Podgr.)
† 17. 2. 75 — Canley Vale, NSW

KRANJEC FRANC
* 1940 — Gederovci
† 18. 2. 75 — Canberra, A.C.T.

GASPIČ DAVID
* 10. 8. 62 — Koper
† 1. 3. 75 — Geelong, Vic.

KRESEVIČ ANTON
* ? 1907 — Račice
† 9. 3. 75 — Wellington Pt. Qld.

BATTISTA IVAN
* 6. 12. 26 — Golec
† 15. 3. 75 — Thebarton (A),SA

ČERNE FRANC
* ? (okrog 45 let) — Grgar pri Gorici.
† 25. 3. 75 — Fitzroy (M), Vic.

ČARMAN JOŽEF
* 16. 3. 22 — Ježica pri Ljub.
† 1. 4. 75 — Brisbane, Qld.

BARIČ JOLANDA r. Novak
* 25. 12. 23 — Reka
† 19. 4. 75 — Darlinghurst (S), N.S.W.

POŽAR LEOPOLD
* 20. 12. 30 — Gornja Košana
† 22. 4. 75 — Heidelberg (M.), Vic.

KALUDER IVAN
* 24. 6. 03 — Celje
† 1. 5. 75 — Newcastle, N.S.W.

JANČIGAJ JOŽEF
* 16. 3. 1890 — Sušak
† 5. 5. 75 — Lanceston, Tas.

STUPAR IVAN
* 4. 4. 13 — Račice
† 7. 5. 75 — Melbourne, Vic.

ČEBOKLI ANTON
* 1. 6. 10 — Sedlo pri Breginju
† 18. 5. 75 — Preston, Vic.

RANDJELOVIČ ALEKSANDER
* 22. 5. 17 — Niš
† 19. 5. 75 — Melbourne, Vic.

GRUM KARL
* ? (52 let) — Ajdovščina
† ? 1975 — Orange, N.S.W.

TOMAŽIČ OLGA r. Zadnik
* 6. 2. 1897 — Pregarje
† 11. 6. 75 — Laverton, Vic.

MILOŠIČ DAVID
* 22. 9. 70 — Woodville (A), SA
† 22. 6. 75 — Adelaide, S.A.

GERBEC STANKO
* 20. 10. 20 — Štanjel na Krasu.
† 1. 7. 75 — Sydney, N.S.W.

BERTONCELJ ANA r. Selan
* 16. 1. 08 — Zg. Slivnica (Šmarje-Sap.).
† 4. 7. 75 — Regents Park (S), N.S.W.

KOROWE (Korotanchnik) HENRIK
* 18. 5. 27 — Sv. Lovrenc na Pohorju
† 5. 7. 75 — Fairfield W. (S), N.S.W.

TISCHLER EMA, r. Planinc,
* 2. 7. 06 — Maribor
† 6. 7. 75 — Cabramatta (S), N.S.W.

PAHOR AMALIJA r. Pangos
* 28. 4. 28 — Brestovica
† 7. 7. 75 — Albert Park (A), S.A.

KRMAC JUSTINA r. Koren
* 29. 10. 02 — Marezige pri Kopru
† 15. 7. 75 — Preston (M), Vic.

GREGORIČ Katarina
* 12. 12. 1891 — Vogrsko na Primorskem
† 24. 7. 75 — Glen Iris (M), Vic.

SABADIN LILIJANA r. Parovel
* 4. 7. 34 — Šaraše pri Kopru
† 29. 7. 75 — Reservior (M),Vic.

MOSCHETTI MARIJA
r. Šparenblek,
* 16. 9. 1889 — Podskrajnik
† 5. 8. 75 — Prahran (M.) Vic.

JEŽ MELHIOR
* 17. 12. 41 — Prevalje na Kor.
† 6. 8. 75 — Guildford (S), NSW

ROLICH EDWIN
* ? (30 let) — blizu Ptuja
† 22. 8. 75 — Hexham, N.S.W.

MARKOČIČ AVGUŠTIN
* 22. 8. 31 — Šmartno (Gor. Brda).
† 8. 9. 75 — Unanderra (W), NSW.

VADNJAL ADOLF
* 21. 8. 1900 — Zagorje na Krasu,
† 16. 9. 75 — W. Footscray (M), Vic.

FARAZIN ANTON
* 12. 1. 29 — blizu Ptuja
† 22. 9. 75 — Fairy Meadow (W), N.S.W.

BEZJAK JOŠKO
* ? 1884 — Hajdina pri Ptuju
† 2. 10. 75 — Bell Park (G) Vic.

MESARIČ FRANC
* 30. 9. 22 — Bakovci
† 4. 10. 75 — Morwell, Vic.

LACHI VALERIO
* ? (43 let) — Opčine, Trst.
† 12. 10. 75 — ? Adelaide, SA.

Za spodnja imena smo šele v tem letu zvedeli in jih zdaj dodajamo MATICI POKOJNIH, da bo čim popolnejša. Ponovno naprošamo bralce, da nam pomagajo zbirati imena in podatke pokojnih rojakov.

BILOŠ ANGELA r. Erman
* 29. 4. 39 — Šentjanž na Dol.
† 3. 6. 74 — Ljubljana (na ob.)

GRUNTAR ANGELA
* 29. 8.? — ?
† 28. 2. 74 — Perth? W.A.

AHAČEVČIČ JULKA r. ?
* (okrog 40 let) — Videm-Dobrepolje
† ? 1973 — Perth, W.A.

AHAČEVČIČ ALOJZ
* (okrog 40 let) — Videm-Dobrepolje
† ? 1973 — Perth, W.A.

TAVČAR OLGA r. Cvahte
* 12. 7. 1883 — Slov. Konjice
† 24. 9. 56 — Hayfield, Vic.

JANEŽIČ JAKOB
* ?
† Sept. ali okt. 53 — Sydney

KOMAC ALBA
* ? (70 let) — ?
† 16. 12. 52 — Sydney (?)

Ameriški Baragov dan

V NEDELJO dne 28. septembra je bila v Clevelandu, ZDA, velika proslava: VSEAMERIŠKI BARAGOV DAN, ki ga vsako leto praznujejo na eni Baragovih misijonskih postaj, so za letos prenesli v "ameriško Ljubljano". Pravijo, da je bila to ena najveličastnejših slovenskih prireditev v Združenih državah po vojni. Nič čudnega! Iz vseh krajev širne Amerike so prišli Slovenci, da se udeležijo svečanosti v spomin našemu velikemu rojaku misijonarju in v pospešitev njegove beatifikacije. V posebno velikih skupinah so prišli Slovenci iz Chicaga, Jolieta, Milwaukeeja, in celo iz Toronta v Kanadi. Poleg Slovencev se je udeležilo proslave tudi lepo število drugih ameriških katoličanov.

Že precej časa pred mašo, ki je bila napovedana za 2:30 popoldne v clevelandski stolnici sv. Janeza Krstnika, so se začele zbirati množice za procesijo. Še nikoli v življenju nisem videl skupaj toliko narodnih noš. Zastopane so bile noše iz vseh krajev slovenske domovine. Kot Belokranjec sem bil ponosen, ko je dnevnik "Ameriška Domovina" še posebej omenil, da so bile zastopane tudi belokranjske noše. To je bilo na mestu, saj je Baraga odšel na pot v Ameriko prav iz Bele Krajine, kot metliški kaplan. Tudi vsi člani pevskega zbora "Korotan" — blizu sto pevk in pevcev — so bili v narodnih nošah. Posebno pozornost je vzbujala tudi škofova častna straža takoimenovanih "Kolumbovih vitezov", dalje skupina Katoliških vojnih veteranov in dolgo vrsta verskih moških in ženskih organizacij.

Slovesno pontifikalno mašo je opravil clevelandski škof Hickey ob sodelovanju marquettskega škofa Salatke, bivšega clevelanskega škofa Issenmanna in trideset slovenskih duhovnikov. Med njimi je bil tudi Msgr. Vilko Fajdiga, vicepostulator Baragove zadeve, ki je prišel na proslavo iz Ljubljane kot zastopnik ljubljanskega nadškofa in metropolita dr. Jožefa Pogačnika ter vernikov v domovini.

Med številnimi častnimi gosti sta bila tudi bivši ameriški senator Lausche in clevelandski župan Perk. Slednji je to nedeljo uradno razglasil za "Baragov dan mesta Clevelanda".

Kot posebnost naj omenim, da se je bogoslužje vršilo po večini v slovenskem jeziku — prvič v cleve-

landski stolnici. Tudi petje je bilo med vso mašo samo slovensko: pela sta dva združena slovenska zbora in tudi pevci "Korotana".

Glavni govor je imel že omenjeni Msgr. Fajdiga. Izredno globoko in občuteno je orisal delo in pota Baraga kot duhovnika doma in kot misijonarja v Ameriki. Za njim je v angleščini govoril škof Salatka, Baragov naslednik na marquettskem škofovskem sedežu, ki je poudaril, da je molitev bistvene važnosti v življenju človeka: Baraga je zelo veliko premolil, da, vsako jutro najmanj dve uri kleče. Poudaril je tudi Baragovo ponižnost in uboštvo ter njegovo skrajno, popolno neodvisnost od zemeljskih, posvetnih stvari. Ob zaključku bogoslužja je mogočno zadonela Zahvalna pesem, ki jo je pela nabito polna cerkev v slovenskem jeziku.

Takoj po cerkveni slovesnosti se je v gledališki dvorani škofijskega kolegija poleg stolnice začela slavnostna akademija — res mogočna in reprezentativna prireditev slovenskih kulturnih društev pred širšo ameriško javnostjo. Otvoril jo je pevski zbor "Korotan" z ameriško in slovensko himno, nato so sledile narodne pesmi v izvedbi istega zbora. Nastopali so z izbranim sporedom pesmi in odlično izvedbo še učenci Slovenskih šol, pevski zbor Slovenske ženske zveze in moški zbor "Slovenski fantje". Izkazali so se "Mladi harmonikarji", sledile so jim folklorne skupine, deklamacije in nastopi s simboličnimi vajami, med njimi zlasti čudovito izpeljan nastop, ki je prikazal slovensko zastavo. Vse je izredno lepo poudarilo slovenske običaje in slovensko kulturo, da si kaj lepšega ne bi mogel niti predstavljati niti pričakovati. Akademijo so zaključili združeni pevski zbori (osem po številu), skupno blizu 200 pevcev in pevk, ki so zapeli Tomčevo: "Čudovit si v svojih svetnikih".

Prav vse, od prve do zadnje točke sporeda, je bilo na izredni višini. Nič čudnega, da je ob zaključku vsake točke dvorana odmevala od navdušenega ploskanja in odobravanja. Zato se tudi ni čuditi, da se je za konec ves prevzet javil k besedi škof Hickey: v toplih in občutenih besedah se je zahvalil prirediteljem, pevcem in nastopajočim. Vsem zbranim Slovencem je še posebej položil na srce, naj hranijo in čuvajo slovenski jezik, slovenske običaje in slovensko kulturo, kajti "če boste to ohranili," je rekel, "bo to samo v dobrobit Amerike." (Bog daj, da bi te besede škofa, ki ni slovenskega rodu, našle tudi pot globoko v srca slovenskih rojakov in rojakinj ter njihovih otrok v naši Avstraliji!) Nato se je oglasil k besedi tudi marquettski škof Salatka, ki je izrazil isto misel in obenem dodal, da bo ta veličastna proslava gotovo pospešila zadevo Baragove beatifikacije.

Naj končam z besedami vicepostulatorja Msgr. Fajdiga, ki je dejal, da je bila ta akademija zanj najzgovornejši dokaz velike slovenske narodne zavesti rojakov Clevelanda in Amerike, pa tudi dokaz njihovega navdušenja za Baragovo zadevo. Dodam pa lahko še to svojo misel: če ne bi videl na svojem potovanju nič drugega kot le to akademijo Baragovega dne, pa je bilo vredno napraviti dolgo pot v Ameriko.

Dr. J. KOCE

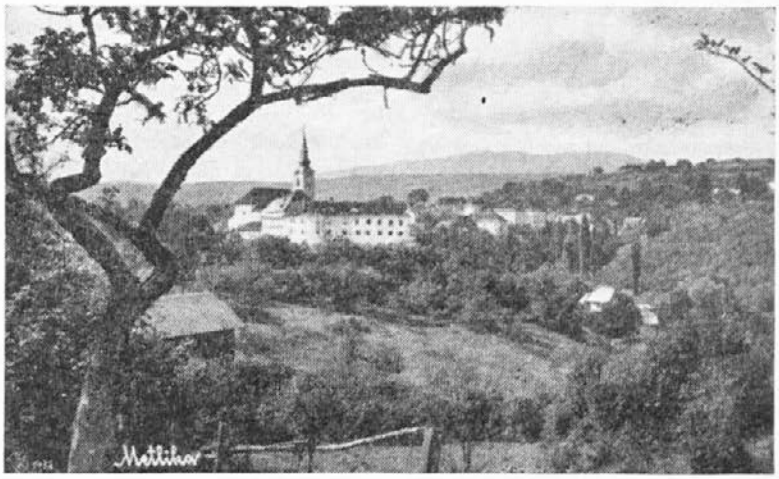

V Metliki je Baraga kaplanoval zadnji dve leti (1828-30) pred odhodom v ameriške misijone.

VERSKI CENTER V MELBOURNU bo tudi te počitnice pripravil slovenski mladini prijeten TEDEN OB MORJU: Teden od nedelje 4. januarja do sobote 10. januarja je določen za dekleta, naslednji teden (11.-17. januarja) za fante, tretji teden (18.-24. januarja) pa za mlajše otroke obeh spolov. Kraj bo isti kot je bil lansko leto: GREYFRIARS, MT. ELIZA. Hiša je tik nad morjem, prostora za razne notranje in zunanje igre več kot dovolj, obala zelo lepa in ni nevarna.

Prijavite se ČIMPREJ, vsaj po telefonu, ker je število udeležencev omejeno! Dobrodošla je tudi mladina, ki živi izven Melbourna!

Skrb za kuhinjo je sprejelo Društvo sv. Eme in bo sodelovanje mater pri tem dobrodošlo. Javite se!

P. BAZILIJ
SPET TIPKA

3. novembra 1975.

Fr. Basil Valentin O.F.M. in Fr. Stan Zemljak O.FM.
Baraga House — 19 A'Beckett St., Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-8118 in 86-7787

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
Slomšek House — 4 Cameron Court, Kew, Vic., 3101
Tel.: 86-9874

Slomškov dom naših sester v Kew
— prijetna oaza miru vsakemu obiskovalcu

● Žal mi je povedati, da je letošnji EVHARISTIČNI FESTIVAL s praznovanjem srebrnega jubileja katoliškega emigracijskega dela v Sunburyju odpadel. Prehudo deževje nekaj dni prej je ogromno zemljišče salezijanskega zavoda tako zmehčalo, da je bilo na prvo novembrsko nedeljo neuporabno.

Mi smo to nedeljo seveda vseeno izrabili za svoj spored. Kot običajno smo se okrog poldne zbrali na keilorskem pokopališču k molitvam za naše rajne in blagoslovu slovenskih grobov. Vsako leto nas je več, kar je razumljivo: saj je tudi grobov vedno več. Spominjali smo se tudi tistih domačih, katerih grobov zaradi razdalje ne moremo obiskati.

Na pokopališču smo za pomoč pri vzdrževanju skupnih grobov nabrali $127.91. Iskren Bog plačaj vsem darovalcem!

Po obisku pokopališča je avtobus nadaljeval pot v Sunbury in več osebnih avtomobilov nam je sledilo. Tudi skupino narodnih noš smo imeli s seboj. Poromali smo v cerkvico salezijanskega zavoda, pomolili in odpeli litanije Matere božje ter tako opravili letošnje romanje kljub odpovedi festivala. Bilo je lepo in domače ter smo bili vsi zadovoljni. Veselo razpoloženi smo se vozili domov. Vreme smo imeli lepo in tudi prevroče ni bilo.

● Zelo lepa udeležba je bila pri DUHOVNI OBNOVI za žene, ki jo je vodil v Slomškovem domu p. Lovrenc. V soboto je bilo zaradi dela doma manj udeleženk, kar je razumljivo, v nedeljo pa je skupina narastla kar proti trideset. Vse so bile zadovoljne. Nekaj uric duhovne poglobitve in sprostitve od dnevnih skrbi je v našem modernem vrvenju prava poslastica. Brez dvoma prinese osebno korist, pa tudi korist družinam. Žene so rekle, da tudi možem kaj podobnega ne bi škodovalo. Ni treba biti kak pobožnjak za takole "duhovno avanturo", prav pa je, da se včasih ustavimo in vprašamo, kako živimo kot kristjani. Kaj pravite, možje?

● Društvo sv. Eme bo organiziralo na zadnjo novembrsko nedeljo (30. novembra) izlet, na katerega so vabljene vse družine, ki imajo otroke v naši Slomškovi šoli. Seveda se šoli pridružijo lahko tudi druge družine, da nas bo več in bo prijetno domače. Za kraj piknika smo si izbrali letos Upper Yarra Dam, kjer je veliko prostora in lepa okolica, pa tudi predaleč ni. Odšli bomo z avtobusi takoj po deseti maši in se zvečer vrnili k cerkvi v Kew. Cena bo zmerna, gojenci Slomškove šole in manjši otroci pa so seveda prosti voznine.

Lepo prosim, da se **čim prej** prijavite, ker moramo kmalu vedeti za število avtobusov. Vem, da gredo nekatere družine raje z osebnimi avtomobili, a otroci imajo mnogo več od izleta, če je del skupnega piknika tudi pot tja in nazaj. Privoščite jim to veselje!

● SVETI MIKLAVŽ bo obiskal našo dvorano na prvo decembrsko nedeljo (7. decembra) po deseti maši. Pripeljite svoje otroke! Ob tej priliki bodo gojenci Slomškove šole nastopili tudi z delom operete "Miklavž prihaja".

● Preberite poseben oglas za MLADINSKI KONCERT, ki bo na soboto 13. decembra zvečer in ste k udeležbi vsi vabljeni, slovenski mladinci še prav posebno. Nas vse že zdaj zanima, kdo prijavljenih mladinskih orkestrov bo dobil prvo nagrado. Tudi že zdaj pozdravljamo Sydneyčane, ki bodo ta dan med nami. Enako rojake, ki bodo prišli morda na koncert iz drugih krajev. Ta dan bo za marsikoga lepa prilika, da obišče svoje znance v Melbournu in se obenem naužije tudi slovenske glasbe naših mladincev.

● V četrtek 2. oktobra je v Bell Parku (Geelong) izdihnil JOŠKO BEZJAK. Zadnji čas je preživel v McKellar bolnišnici za onemogle. Pokojnik je bil

rojen leta 1884 v Hajdini pri Ptuju. V stari Jugoslaviji je bil aktivni oficir ter je večino let služil v Srbiji. V Avstralijo je dospel s svojo ženo Marijo r. Ferlež leta 1960. Nekaj časa sta živela pri sinu Francu, nato kot upokojenca na svoje. K slovenski maši sta oba rada hodila, če sta le dobila prevoz. Po smrti žene v novembru 1973 se Joško kar ni več znašel — zdaj ga je Bog rešil trpljenja in osamelosti ter zopet združil z njo.

Pogreb je bil v ponedeljek 6. oktobra na pokopališče v West Geelongu.

Naše sožalje Francovi družini, pokojnega Joška pa priporočam v molitev.

● Dne 4. oktobra je na svojem domu v Morwellu, Gippsland, nenadoma odšel v večnost — zadet od srčne kapi — FRANC MESARIČ. Pred dobrim letom ga je udaril mrtvoud, toda obrnilo se je na bolje in si je od bolezni že dobro odpomogel. Bil je dober mož in oče, zaveden Slovenec in katoličan, zato mu kljub nagli smrti ni bilo težko dajati računa.

Pokojni Franc je bil rojen dne 30. septembra 1922 v Bakovcih, kjer si je tudi izbral svojo življenjsko družico Ano Bencak. Leto 1951 je bežal preko meje v Avstrijo, naslednje leto pa je Mesaričeve ladja "Nelly" pripeljala v novo domovino. Družina se je nastanila v Morwellu ter si pozidala svoj prijazni domek. Na srečo so danes že vsi štirje otroci preskrbljeni. Vsem je Franc poskrbel višjo izobrazbo in z dobro domačo vzgojo so danes v tolažbo in pomoč ovdoveli soprogi.

Za pokojnega Franca je bila opravljena maša zadušnica v torek 7. oktobra pri Sv. Vincenciju v East Morwellu, vstajenja pa bo čakal na yallournskem pokopališču. Slovenci smo imeli zanj mašo ob priliki rednega duhovnikovega obiska na nedeljo 26. oktobra.

Iskreno sožalje Mesaričevim tukaj in v domovini. Franc, Ti pa počivaj v božjem miru!

● V Royal Melbourne Hospitalu je v soboto 18. oktobra umrl IVAN GRABNER. Bil je dolgo preizkušan s hudim trpljenjem, saj je že pred leti izgubil nogo ter je bil ves čas več ali manj pod zdravniško oskrbo. Pokojni je bil rojen dne 27. avgusta 1904 v Vranskem, po poklicu kmetovalec. Prvič se je poročil leta 1931, leta 1940 pa kot vdovec ponovno. Od šestih otrok so štirje še živi, trije v Avstraliji, kamor je dospel pokojni Ivan v avgustu 1960 na ladji "Neptunia", dve leti kasneje pa sta mu sledila še žena in sin Mirko. Ni bil več mlad, pa se je kar dobro znašel in bil zelo zadovoljen. Žal je prekmalu odpovedalo zdravje.

Ob krsti smo imeli rožni venec v ponedeljek zvečer, pogrebno mašo pa v torek 21. oktobra popoldne. Sledil je pogreb na keilorsko pokopališče.

Iskreno sožalje vsem žalujočim, za pokoj Ivanove duše pa naše molitve!

● Kot smo pričakovali, je bil SEJEM našega Društva sv. Eme prijetna domača prireditev, ki je privabila veliko obiskovalcev. Kar prehitro je zmanjkalo peciva in sreček bogatega srečolova, tudi ročna dela so šla lepo v prodajo. Zelo so privabljala ljubka lectova srca, ki sta jih izdelala Anžinova Francka in Ivan Majcen. Precej je bilo prodanih tudi knjig in slovenskih plošč. Dražba vrednega in lepo izdelanega usnjatega ženskega suknjiča (Društvu sv. Eme sta ga v ta namen podarila izdelovalca te robe Mr. in Mrs. Majerič, East Doncaster) se je žal začela malo prepozno: tako je bilo pri njej manj zabave in seveda tudi manj dohodka.

Članicam Društva sv. Eme naše priznanje in iskrena zahvala, saj s pripravami sejma ni malo skrbi in dela. Zares so se potrudile in so pridne kot mravlje. Tudi v njihovem imenu se zahvaljujem vsem, ki so jim pri sejmu kakor koli priskočili na pomoč, zlasti Majeričevi družini za dragoceno darilo.

● P. Stanko se je ob koncu oktobra vrnil iz zaslu-ženih počitnic in obiska domačih. Zahvaljujemo se p. Lovrencu, da ga je v odsotnosti nadomeščal in smo hvaležni Sydneyu, ki nam ga je za te tedne "posodil". Novi pater se je lepo vživljal v delu med nami ter ga bomo kar pogrešali. Želimo mu obilico uspehov med sydneyskimi Slovenci ter ostalimi rojaki po N.S.W. in Queenslandu. Naj bi s svojim iskrenim smehljajem in toplo besedo mnogim znova približal Boga in jim prinesel tudi košček domovine!

● Čestitke slovenski naselbini v Geelongu in tamkajšnjemu Slovenskemu društvu k otvoritvi Cankarjevega doma dne 25. oktobra. Bila je lepa narodna slovesnost, ki je udeleženci ne bomo pozabili. Ob tej priliki sem bil od odbora povabljen, da bom imel v dvorani v bližnji bodočnosti mašo in obenem blagoslov Doma. Datum te slovesnosti bo pravočasno objavljen.

● Poroke so imele v naši cerkvi ta mesec "počitnice", krstov pa smo imeli pet. Dne 4. oktobra je krstna voda oblila **Denisa Edvarda**, sinka Edvarda **Surina** in Marije r. Marinac, East Keilor. — Iz Jacane so 12. oktobra prinesli **Franka Jurija**, novi prirastek družine Jožeta **Dekleva** in Marije r. Moškovič. — **Fiona Olivija** je ime hčerke Nede **Jeliča** in Franke r. Fode: 19. oktobra so jo prinesli h krstu iz Northcote. — Dva krsta sta bila 25. oktobra: **Marijana** je hčerka Boža **Periča** in Mande r. Maruna, North Carlton; za **Katarino** pa bodo klicali novo članico družine Vinka **Erjavca** in Marion r. Donovan, Heidelberg.

Naše čestitke družinam z željo, da bi novokrščenci imeli v njih lepe zglede krščanskega življenja!

● Večerno mašo bomo imeli na petek 21. novembra (praznik Marijinega darovanja), na prvi petek v decembru (5. dec.) ter na ponedeljek 8. decembra (Brezmadežno spočetje).

TASMANSKI SLOVENCI! Slovenski duhovnik vas bo obiskal na tretjo nedeljo v decembru.

Izpod Triglava

OBHAJANJE SVETEGA LETA so slovenski verniki zelo resno vzeli. Po vseh župnijah so bili dnevi duhovnega poglabljanja in razna predavanja. Na zunaj pa so se vrstila razna romanja na domača božja pota, pa tudi več romanj v Rim in romanje z bolniki v Lurd. Poročilo pravi, da so šle razne turistične organizacije romarjem zelo na roko.

KOZJANE, vas sredi slikovitih Brkinov na Krasu, kaže po poročilih kaj žalostno sliko. Še pred petintridesetimi leti je imela 260 prebivalcev, zdaj pa med na pol podrtimi hišami životari le še nekaj ostarelih in obnemoglih starčkov. Šolsko poslopje sameva, saj ni v vasi otroka, ki bi ga potreboval. V vasi se je že na desetine streh podrlo, zidovje nekoč trdnih domačij prerašča robida in mah...

Poročilo tudi dostavlja, da je takih Kozjan žal po Krasu že več. Življenje se je steklo drugam — vprašanje je, če bo med opuščenimi zidovi sploh še kdaj zaživelo, ko bo zmanjkalo osamelih starcev in staric.

KAJ ZANIMIV je pregled deviznih nakazil, ki ga je izdal doma Zavod za statistiko. Zdomci in izseljenci so v zadnjih letih poslali v Jugoslavijo sledeče vsote (v milijardah dinarjev): Leta 1970 — 6,7; leta 1971 — 10,3; leta 1972 — 23,8; leta 1974 — 27,6. Skoraj enak delež so doprinesli tudi turisti, med njimi seveda tisoči na obisku svojcev in domovine. S temi devizami izseljencev pokriva Jugoslavija polovico svojega uvoza. Nič čudnega, da je lov za devizami še vedno kaj aktualna zadeva. Bolj čudno je to, da vsi polletni ali letni obračuni še vedno kažejo — deficit.

DELA NA JEDRSKI ELEKTRARNI tam onstran Save, v Stari vasi pri Krškem, so že v teku. Najprej je zazijala ogromna gradbena jama in v njej nastajajo vedno določnejši obrisi bodoče jedrske elektrarne, ki ni samo prva v Sloveniji, ampak tudi v vsej Jugoslaviji. Kot je predvideno, naj bi začela jedrska elektrarna obratovati 1. januarja 1979. Letno bo potrebovala kakih 120 ton uranovega oksida v koncentratu.

RUDNIK URANA nad Škofjo Loko bo začel obratovati v treh letih. Vse priprave in gradnjo so poverili ameriški firmi Flour-Utah. Poročilo pravi, da oblasti posvečajo veliko važnost varovanju okolja in narave, kakor tudi zaščiti pred morebitnimi škodljivimi vplivi nevarne uranove rude.

Kot so pokazale dosedanje raziskave, bo v rudniku Žirovski vrh na veljo približno dva milijona ton uranove rude, ki vsebuje okoli 3,000 ton uranovega oksida. So pa mnenja različna: madžarski strokovnjaki, ki so jih povabili k sodelovanju, so prišli do nižjih številk. Vsekakor bo treba ležišča urana še nadalje raziskovati, da bodo možnosti okrbovanja jedrske elektrarne pri Krškem čimbolj dolgotrajne.

"ŽUPANČIČEV DINAR" se je imenovala nabiralna akcija za odkup rojstne hiše pesnika Otona Župančiča v Vinici v Beli Krajini. Žal akcija ni bila preveč uspešna. Šele po drugem pozivu lanskega leta se je odzvalo komaj 408 šol in 16 društev, ter nekaj podjetij in posameznikov. Z nabranim denarjem 180.000 dinarjev so hišo odkupili in opravili nekaj najnujnejših popravil. Za dokončno popravilo zgradbe bi potrebovala črnomeljska kulturna skupnost vsaj še 200.000 dinarjev. Te skuša zdaj dobiti s ponovno prošnjo vsem šolam, ki se akciji še niso odzvale.

600-LETNICO obstoja je praznovala 7. septembra Marijina romarska cerkev v Braslovčah, ki leže ob vhodu v lepo Savinjsko dolino na Štajerskem. Ob tej priliki je mariborski škof Držečnik dvatisočglavi množici vernikov razglasil ustanovitev nove župnije,

Nameravate potovati skozi Italijo in obiskati RIM?
V RIMU sta Vam po zmernih cenah na razpolago dva slovenska hotela:

Hotel BLED IN Hotel DANIELA

Via S. Croce in Gerusalemme, 40
00184 — ROMA (Tel. 777102 in 7579941)

Via L. Luzzatti, 31
00185 — ROMA (Tel. 750587 in 771051)

Lastnik: Vinko Levstik

Zmogljivost: 85 sob, 150 ležišč. Vse sobe imajo lastno kopalnico, telefon in ostale moderne udobnosti. Postreženi boste v novi slovenski restavraciji. Osebje je pretežno slovensko. Počutili se boste res domače.

DOBRODOŠLI!

ki jo je izročil v oskrbo dominikancem. Nova župnija obsega kraje: Petrovče, Dobrišo vas, Zaloško Gorico, Arjo vas, Ruše, Malo Pirešico, Drešinjo vas in Levec.

PREDEN SO pred sto leti zanesli iz Amerike trtno uš, ki je uničila vse slovenske vinograde, je bilo v Sloveniji 52.000 hektarjev vinogradov. Seveda so mislili takoj na obnovo in so jo tudi dosegli. S pridnim delom je bilo leta 1939, tik pred vojno, v Sloveniji že 39,000 hektarjev vinogradov. Povojna "briga" za kmeta je tudi našim vinogradom prinesla novi udarec — danes nima Slovenija niti 21.000 hektarjev vinogradov in vina ne pridela dovolj niti za domačo uporabo. Seveda ga kljub temu izvaža, saj imajo naša vina po svetu velik sloves. Zanimivo bi pa le bilo vedeti, kakšne "čudeže" delajo po kleteh slovenskih gostiln za domače pivce . . .

NA TRIGLAV so se letos spravili prostovoljci in ga očistili raznih odpadkov, kot smo brali v Ljubljanskem "Nedeljskem dnevniku" 19. oktobra. Saj bi človek ne verjel, a poročilo je bilo črno na belem: ob poteh na Triglav so nabrali nič manj kot 1200 kilogramov odpadkov, od papirja do konzervnih škatelj, steklenic in podobne navlake, ki jo turisti brezbrižno mečejo na vse strani. Še bolj nas preseneča konec poročila: samo v Aljaževem stolpu na vrhu našega očaka je skupina čistilcev nabrala te "kulture" za tri vreče po trideset kilogramov . . .

Nekaterim res ni nobena stvar več sveta — tudi iz lepote narave se samo norčujejo. Prav nič jih več ne briga, da je le njim ustreženo. Takih gornikov je žal danes preveč in zares škoda, da jih imajo tudi slovenske planine.

CELOVŠKA SLOVENSKA GIMNAZIJA ima v novem šolskem letu rekordno število gojencev: 464 dijakinj in dijakov presega lansko število za 28. So razdeljeni s paralelkami v 19 razredov, kar je tudi rekord. Prvič bodo celo šolsko leto preživeli v lastnem poslopju, ki je bilo letos dograjeno.

ROJAKI V SYDNEYU!

Kadar potrebujete kakovostni pouk za vožnjo osebnega avtomobila ali tovornjaka,
se z zaupanjem obrnite na našo

YADRAN AVTO-ŠOLO

Lastnik Franc Čuček Vam je vedno na razpolago. Pokličite ga telefonsko na številki **624-5538.**

20 PREMIER ST., TOONGABBIE, N.S.W.

MELBOURNSKI ROJAKI

Potrebujete morda priznanega TOLMAČA za sodišče ali kako drugo važno zadevo?
Obrnite se z zaupanjem
na rojakinjo JANJO SLUGA!

48 SMITH STREET
ALPHINGTON, Vic., 3078

Telefon:
49-4748
41-6391

Koroški Slovenci so ponosni na ta svoj uspeh. Vedo, da jim bo močna skupina intelektualcev v največjo oporo v borbah za narodne pravice.

NAJSTAREJŠI ORGANIST v Sloveniji je brez dvoma v Dobravi pri Kropi, saj je letos zaoral devetdeseto brazdo svojega življenja. **Anton Špendov** je od svojih devetdesetih let celih 75 daroval domačemu farnemu koru: že kot petnajstletni dečko je sedel za orgle. Je oče sedmih otrok, med katerimi je tudi frančiškanski pater Vendelin, doktor glasbe in skladatelj, ki zdaj deluje med ameriškimi Slovenci.

Prav je, da dobravskemu organistu k jubileju čestitamo tudi avstralski Slovenci. Saj v tujini še bolj razumemo, kaj pomenijo skupnosti takele neutrudljive moči in cerkvi zveste duše. Pa tudi slovensko pesem znamo v zdomstvu ceniti in ljubiti.

KUZMA v Prekmurju. Sliko domače župne cerkve nam je poslal naročnik Alojz Vučko skupno s pozdravi tamkajšnjega župnika vsem bivšim faranom po širni Avstraliji.

V času obiskanja . . .

POD DELOM tempeljske ploščadi se more obiskati tudi prostore, ki jih imenujejo "Salomonovi hlevi". Da je imel kralj številne konje, ni dvoma in sklepamo tudi iz svetega pisma stare zaveze. Morda so v teh prostorih hranili tudi živali za žrtvovanje v templju.

Vsak jeruzalemski romar, ki obišče tempeljski prostor, si bo gotovo ogledal tudi takoimenovani "zid žalovanja". Od ploščadi se po ozki peščeni poti spustimo do njega. Prostor pred tem znamenitim zidom je danes velik trg, pripraven za zborovanja: tako so ga uredile judovske oblasti po zavzetju starega Jeruzalema pred nekaj leti. Precej hiš mu je moralo dati mesto. Zato je "zid žalovanja" danes vse lepše viden kot pa je bil pred leti, ko je bil utesnjen med hiše.

Mogočno zidovje je dolgo dobrih petdeset metrov če ne še kaj več. Dviga se v višino okrog dvajset metrov in prav toliko v globino svojih temeljev. Zidan je iz velikih kamnitih blokov —

Gora Tabor
(V Kristusovem času na njen vrh seveda ni bilo ceste)

26 vrst lahko naštejemo — iz časa Heroda, a med njimi so gotovo tudi bloki še iz Salomonovega časa. Po uničenju templja in pozidavi mošeje nad "sveto skalo", ki Judom ni bila več dostopna, so imeli priliko priti vsaj do tega zidu in objokovati svojo žalostno usodo. Stoletja so se zbirali ob tem zidu in mu s svojimi občutki pri teh obiskih dali tudi pomenljivo ime — "zid žalovanja".

Prostor ob zidu Judom še danes nekako nadomešča nekdanji tempelj. Vsi moški morajo biti pokriti kot da bi bili v sinagogi. Ni važno, kdaj kraj obiščeš, vedno boš našel posameznike ali skupine, ki stoje ob zidu in molijo. Če pridejo v skupinah, prinesejo nekako omarico, v kateri je zvitek prvih petih Mojzesovih knjig. Odlomke, ki jih izberejo, izgovarjajo glasno in hitro, kot bi jih znali na pamet. To branje "postave" postane tudi glasno petje, za naše uho kaj nenavadno. Glasovi so rezki in vsaj nam zvene tuje. V svojo molitev objokovanja preteklosti gotovo vključujejo tudi upanje in željo, naj bi se Bog spet naselil med njimi. V ritmu branja se priklanjajo, oziroma gibljejo gornji del telesa vedno močneje, vedno hitreje . . . Kot muslimani v mošeji El-Aqsa se tudi Judje ne brigajo za radovedne opazovalce — v trenutkih molitve so daleč od vsega okrog sebe.

Prostor ob zidu je nekoliko nižji od trga ter ga od njega loči pregrada. Kdor romarjev hoče med molilce ali do zidu, mora biti tudi sam pokrit. V ta namen je na razpolago cel koš črnih papirnatih čepic, kjer lahko eno izbereš in si omogočiš ogled tega judovskega bogoslužja od blizu.

GORA TABOR

Iz Jeruzalema se bomo premaknili v Galilejo, ki nas spominja na toliko lepih dogodkov iz Jezusovega življenja. Nazaret smo si že bežno ogledali — naj bo zdaj na vrsti gora TABOR, od mesteca oznanjenja oddaljena komaj 35 kilometrov.

Ko cesta med potjo zavije okrog podnožja Givat Hamoreh, zagledamo na nizki vzpetini

"Ampak blizu NOVE ZAVEZE bo treba le ostati, ali pa nismo več kristjani. . . " Zadnji stavek p. Bernarda bralcem MISLI.

NAIM, danes muslimansko vasico. Ime pomeni: ljubek. Nam je kraj zares pri srcu po evangeljskem poročilu, kako je Kristus tu obudil od mrtvih mladeniča, ki so ga nesli v grob, ter ga vrnil jokajoči materi.

In pristopil je ter se dotaknil nosil — nosilci pa so obstali — in je rekel: "Mladenič, rečem ti: Vstani!" In mrtvi je sedel in začel govoriti; in Jezus ga je dal njegovi materi. In strah je obšel vse . . . (Lk 7, 14—16)

V kraju so na temeljih starodavnega porušenega svetišča leta 1880 frančiškani pozidali kapelo, ki romarje spominja na Kristusov obisk in čudež.

Ezdrelonska dolina z okoliškimi višinami je polna najrazličnejših zgodovinskih spominov iz stare in nove zaveze. Lep je pogled na Gelboe, kjer sta padla v boju v Filistejci kraj Savel in njegov sin Jonatan. Tu se je boril Gedeon za svobodo izraelskega ljudstva.

V daljavi se že vidi gora Tabor. Lep položaj ima. Stoji sama zase, kot da je zrastla iz zemlje, in je kopaste oblike, skoraj simetrične. Dviga se 450 metrov nad dolino in jo nekako popolnoma obvlada. Ni čuda, da jo je že David imenoval v pesmi:

Tabor in Hermon slave Tvoje ime, o Gospod, močna je Tvoja desnica (Ps 88, 13)

In prerok Jeremija jo tudi omenja:

Kot gotovo stoji Tabor na čelu ostalih hribov, a Karmelska gora nad morjem, tako gotovo bo prišel Gospod . . .

Za nas kristjane je gora posebej znamenita, ker jo je Kristus izbral za svoje spremenjenje ter se na njej trem izbranim apostolom — Petru, Janezu in Jakobu — pokazal v svojem božanskem poveličanju. Evangelist piše o tem:

In ko je molil, se je podoba njegovega obličja spremenila in njegovo oblačilo je postalo belo in se je svetilo. In glej, dva moža sta govorila z njim; bila sta Mojzes in Elija, ki sta se prikazala v veličastvu in govorila o njegovi smrti, ki ga je čakala v Jeruzalemu . . . (Lk 9, 29—31)

Cesta pripelje ob vznožju Tabora na zahodni

strani do arabske vasi Daburiya, kjer se prične vzpon. Tu je Kristus, ko je s tremi izbranci odšel na goro spremenjenja, pustil ostale svoje apostole. Tu je naslednji dan po vrnitvi z gore ozdravil obsedenega dečka.

Avtobusna cesta ne vodi do vrha: zadnji del je preozek in ima prehude ovinke, da bi jih veliko vozilo zmoglo. Treba je izstopiti in se v manjših skupinah premestiti v osebne avtomobile, ali pa peš nadaljevati pot. Vrh nas preseneti, saj ni šilast, ampak domala ploščat ter ima ogromno prostora. Tudi po rastlinstvu pusto vznožje in spodnji del hriba s svojo izsušeno zemljo, z lišaji obraslimi skalami, pritlikavim grmičjem, osatom in bodičevljem, se z vrhom ne da primerjati. Tu so bori, smokve, oleandri, ciprese . . . In odpre se nam čudovit pogled na vse strani dežele, ki jo je Gospod izbral za čas svojega obiskanja.

ADELAIDSKI ODMEVI

Fr. Philip I. Feryan O.F.M.

Holy Family Slovene Mission
47 Young Ave., West Hindmarsh, S.A. 5007
Telefon: 46-5733.

SVETA DRUŽINA na steni adelaidske kapelice

Naj se najprej zahvalim vsem, ki ste mi velikodušno pomagali do prevoznega sredstva. Od upravništva Slovenskega doma, ki je akcijo prevzel in tako hitro izpeljal, posameznikov, ki so akciji žrtvovali čas in dobro voljo, pa do zadnjega darovalca — vsem iskren Bog plačaj! Imen ne bom našteval — naj On, ki vidi na skrivnem, povrne stotero! Vseh se bom rad in hvaležno spominjal pri službi božji in pri delu za našo skupnost.

*

Ker MISLI izhajajo sredi meseca in se na pošto ni zanesti, bo menda najbolje, da božični red službe božje že zdaj omenim. Božično polnočnico bomo imeli seveda opolnoči. Kje bo, pa še ne vemo. Če bo lepo vreme, bomo kaj pripravili kar na našem zemljišču; morda bo do takrat že votlina gotova. Če nam vreme ne bo naklonjeno, bomo pa že našli kak prostor pod streho. Vse to bo s časom in krajem spovedovanja objavljeno pravočasno v naših Oznanilih.

Na božični dan bo služba božja pri Sveti Družini ob devetih zjutraj. — V Berriju bo ta dan (25. dec.) služba božja ob šestih zvečer. Slovenskega pouka ne bo, pač pa bo pred mašo prilika za spoved. — Whyallo bom obiskal naslednji dan, 26. decembra: slovensko božično mašo bomo imeli ob sedmih zvečer. Pred mašo spovedovanje.

Dne 31. decembra bo sveta maša pri Sveti Družini ob sedmih zvečer, na Novo leto pa ob desetih dopoldne. V Berriju bo slovenska maša na Novo leto popoldne ob šestih.

*

Gospa Marija Milošič me je naprosila, naj se v njenem imenu zahvalim vsem, ki so ji v nesreči finančno pomagali. Zbrana vsota $210.— je bila družini v znatno pomoč. Naj dobri Bog povrne vsem!

*

Dne 12. oktobra nas je zapustil VALERIO LACHI, sin Jožefa in Ane Lachi iz Wellanda. Rojen je bil pred 43 leti na Općinah, v Avstralijo pa je dospel pred dvajsetimi leti na ladji "Fairsea". Poleg žalujočih staršev in brata Sergia zapušča še ženo Ano (r. Doddic), sina Georga in hčer Margareto. Pogrebni obredi so bili opravljeni v Marijini cerkvi v Woodvillu, vstajenja pa čaka pokojni na pokopališču v Cheltenhamu. Vsem žalujočim izrekamo iskreno sožalje, Valeriju pa naj Bog podeli večni mir in pokoj.

*

Kaj je novega pri Sveti Družini? Z ozirom na željo II. Vatikanskega zbora, naj bi imela vsaka verska skupnost svoj občestveni svet (Parish Council), sem skušal po posvetovanju z nekaterimi izmed naših zvestejših župljanov nekaj takega uvesti tudi med nami. Ta "svet" je po nadškofovi želji še vedno "v eksperimentalnem razvoju — dokler se ne najde njegova prava pot delovanja in udejstvovanja". V ta naš "svet" sem za začetek povabil sledeče: Antona Ivančiča, Antona Jesenka, Danila Kreseviča, Ivana Kovačiča, Franka Pirca, Stanislava šubica ter Marijo Zagorc. Prvo sejo smo imeli 14. oktobra, druga pa bo 14. novembra. Po podanem duhovnem in finančnem poročilu smo prerešetali nekaj aktualnih vprašanj.

Člani "sveta" so pregledali dohodke in izdatke ter se upoznali s tem, kako se upravljajo nabirke pri našem bogoslužju. Ustanovili smo "socialni fond", s katerim se lahko po določenih pravilih pomaga iz cerkvenega denarja najpotrebnejšim v nujnih primerih. Sklenili smo, da v levem zadnjem kotu zemljišča postavimo lurško votlino, ki bi nam služila za mašo na prostem. V desnem zadnjem delu pa bomo postavili nekaj naprav za manjše otroke in bo kot služil za otroško igrišče. Razširitev kapelice smo prepustili za naslednje leto, da bomo zadevo lahko natančneje premislili in bo v ta namen že tudi več finančnih sredstev. — Zapisnik naše prve seje je

objavljen na oglasni deski hodnika našega Misijona in ima vsak priliko, da se z zaključki seznani.

*

Z zidavo vetline bi radi kmalu pričeli. Upajmo, da bomo lahko zbrali dovolj prostovoljnih delavcev za ta naš skupni projekt. Dokončano delo bo v ponos nam vsem Slovencem v bližnji in daljni okolici, zlasti pa sodelavcem. Angleško govorečim sosedom in drugim narodnostim ne bomo znani samo po tem, da znamo vpiti in piti — ostal bo ta spomenik v bodočnosti kot priča naše ljubezni do Marije in do naše vere, ko bomo mi morda že počivali na enem avstralskih pokopališč...

*

Naj še enkrat spomnim: redna služba božja na Misijonu Svete Družine je vsako nedeljo ob desetih — razen na četrto nedeljo v mesecu, ko imamo slovensko mašo ob štirih popoldne v cerkvi Srca Jezusovega, Port Road, Hindmarsh. Zaenkrat tega reda ne morem spremeniti. Spovedovanje je redno pred vsako službo božjo. — Večerne maše čez teden imamo po dogovoru. Redno je vsak prvi četrtek v mesecu ob sedmih, združena s srečanjem tudi izven kapele.

TOGO SE JE OGLASIL

ZADNJI ČAS sem nekam umolknil, pa mi tega menda ne boste šteli v zlo. Saj je bil med vami p. Hugo, ki vam je o našem misijonu mogel nazorno pripovedovati z živo besedo in filmi. Zdaj pa je menda že prav, da se spet oglasim.

Najprej bi vam rad omenil svoje vtise ob Hugonovem povratku in njegovem pripovedovanju o Avstraliji. Bil je vesel in prijetno presenečen nad vašim zanimanjem za misijone v Togu. Globoko se mu je vtisnilo tudi dejstvo o avstralskem standardu življenja. Ob vaši darežljivosti in nadaljni pripravljenosti se zdaj resno ukvarja z mislijo graditve cerkve. — In koliko je imel povedati o avstralskih poljih in živalih! Zajcev, ki jih je videl toliko na svojih potovanjih med vami, ne more pozabiti. Res me zanima, če vam puste kaj zelenega na vrtu...

Kaj pa z menoj med tem časom? Ostal sem ves čas sam na misijonu in dela se je nasulo na moj hrbet, da me je pošteno tiščalo ob tla. A hrbtenica se le ni zlomila. Po odhodu p. Hugona je bilo treba oskrbeti vse potrebno za praznovanje nove maše duhovnika-domačina Eloia. Mašniškega posvečenja se je p. Hugo še udeležil, potem pa jo popihal k vam in ostale skrbi so bile na meni. Pa je vse srečno minilo in bilo je lepo. Tako imamo zdaj dva domača duhovnika, tretji kandidat pa se bliža cilju.

Kmalu po novi maši smo imeli diakonsko posvečenje fanta Janeza Krstnika, ki je iz rodu Lamba in iz naše župnije. Sledila je priprava katehumenov za prejem krsta, krstil pa jih je novi diakon.

Pa tudi drugega dela je bilo veliko. Med počitniško dobo sem ogradil misijonsko postajo, preuredil jedilnico in shrambo, najbolj pa je bil potreben obnovitve naš internat. Delo še ni končano, pa bo kmalu. Pred pričetkom deževne dobe smo hiteli dokončavati tudi nekaj vodnjakov; žal nam ni v polni meri uspelo, ker nas je pregnal dež. Pač pa je bilo treba v deževni dobi pripraviti in popraviti orodje za naslednjo suho dobo.

Zdaj vam vendar že lahko sporočim, da je avto,

P. Hugona in p. Evgena pa zdaj že poznamo . . .

v katerem je tudi vaš delež, končno popravljen in bo lahko služil svojemu namenu. Ko to pišem, se deževna doba že poslavlja: kar hitro bo prišel čas, ko bomo povsod odkrivali pereče vprašanje vode, kakor ste mogli videti tudi v zgovornih filmih p. Hugona. Z novim avtom in kompresorjem bom mogel — vsaj upam — uresničiti več vodnjakov. Zato se vam priporočam v nadaljno pomoč. Sleherni vodnjak stane lepe denarce, saj moramo v globino in gre vanj mnogo gradbenega materiala.

Šolska vrata so se odprla, vendar učenci še niso zasedli svojih klopi: redni pouk se bo mogel začeti

šele čez dober mesec, ko bodo napolnili razrede. Tu za šolo ni navdušenja niti med starši. Učitelji morajo nekaj tednov pred začetkom šolskega leta hoditi okrog po deželi in privabljati otroke. Za nas misijonarje pa je važno, da z enakimi obiski in pogovori poživimo katehumenat. Zlasti s slikami, diapozitivi in filmi skušamo vzbuditi zanimanje in pridobiti nove priglašence, stare katehumene pa moramo tudi znova pritegniti in urediti v skupine. Tako se mnogi le srečajo s Kristusom. Velika je množica, ki ima dobro voljo in željo, a mnogokrat so okolnosti take, da se le nekateri izmed njih zatrdno odločijo. Največja ovira je močna družinska vez.

Prav ta načrtna poživitev apostolata z ožjimi stiki s temi našimi ljudmi pa nam toliko bolj pokaže problematiko življenja domačinov, njihove bede in podhranjenosti, bolezni, pomanjkanja najnujnejšega... Kako bi jim ne pomagal, če je le mogoče! In mogoče mi je — z vašo darežljivo pomočjo. Bog vam povrni tako, kot zna le On!

P. EVGEN KETIŠ, Togo, Afrika

Z Vseh Vetrov

PAPEŽ PAVEL VI. je 26. septembra obhajal svoj rojstni dan — 78 let strosti je izpolnil. Občuti težo let, zlasti sklepno vnetje v kolenu mu dela hude težave. Vendar ga niti starost niti bolezen ne ovirata, da ne bi izvrševal svojih nalog in čudovito prenašal dolge obrede in avdience, ki so zlasti letos v svetem letu pogoste in zato mučne. Saj je sveto leto privabilo v Rim tolike množice kot še nikoli. Poročilo pravi, da prav vera in zaupanje tisočev romarjev priganjata papeža k delu in vzdržljivosti. Nekateri se prav zaradi tega bojijo, kako bo z njegovim zdravjem, ko se bo Vatikan spet umiril.

SAHAROV je prvi Rus v zgodovini, ki je dobil Nobelovo mirovno nagrado. Znano je, da je ta sovjetski atomski fizik danes vodilni kritik sovjetskega sistema, ki pa ga Kremelj zaradi njegovih zaslug doslej ni upal zapreti. Švedski odbor za podeljevanje Nobelovih nagrad je ob podelitvi objavil, da je "Saharov neustrašen borec za mir med narodi" in da "pravilno opozarja proti namišljeni odjugi med Vzhodom in Zahodom, ki temelji le na pobožnih željah in iluzijah. Saharov se odločno bori ne samo proti zlorabi oblasti in kršitvi človečanskih pravic v vseh oblikah, temveč tudi za ostvaritev idealne države, ki naj bi bila zgrajena na načelih pravičnosti za vse . . . Saharov prepričljivo poudarja, da morejo samo neokrnjene človeške pravice biti varen temelj za resničen in dolgo trajajoč sistem mednarodnega sodelovanja. Doslej se mu je, v težkih okoliščinah, posrečilo že marsikje okrepiti spoštovanje za omenjene vrednote, v čemer so ga vsi prijatelji miru pripravljeni z vsemi močmi podpirati".

Da je sovjetski tisk sprožil poplavo napadov na Nobelovega nagrajenca, je razumljivo.

SVETOVNA ZVEZA katoliških ženskih organizacij je v začetku oktobra zborovala v Rimu in tako s svoje strani doprinesla nekaj aktivnosti k **Letu žena.** Razpravljala je o tem, da mora biti zavzemanje za pravičnost na svetu ena glavnih nalog ženskih organizacij na splošno. Papež je udeleženke pri avdienci posebej pozdravil in temu dodal nekaj svojih misli. Prav je, da se svetovna Zveza katoliških ženskih organizacij trudi za pravičnost, za celostni razvoj žene, za mir in napredek nerazvitih, vse to pa naj dobi poseben krščanski smisel. Njihov delež pri reševanju teh velikih vprašanj naj navdihujeta evangelij in nauk Cerkve. Kot vse cerkvene organizacije, naj tudi njihova posredno in neposredno služi v prvi vrsti evangelizaciji — oznanjevanju Kristusove blagovesti.

SENEGALSKI PREDSEDNIK, Leopold Sedar Senghor, ni le veliki Afričan z geslom "Črnstvo, vstani!", je tudi priznani pisatelj in pesnik. Je pa tudi zaveden katoličan, kar v svojih pesmih očitno in brez sramu razodeva. Odločno se odmika od tistih pesnikov črnske poezije, ki vidijo v propadanju Evrope pravično kazen za storjena dejanja in brez ovinkov kličejo k maščevanju. Zanj je črnstvo "novi humanizem, ki bo, oplemeniten s krščansko vero, dal novih moči bledi evropski civilizaciji in tako omogočil dejavno sožitje ljudi različnih poti", kot ga je ocenil kritik A. Berger.

Senghor se je udeležil v septembru mednarodnega sestanka poezije v Strugi ob Ohridskem jezeru. Dobil je letošnji Zlati venec struških večerov poezije.

BOJ PORNOGRAFIJI so začeli v Franciji in zlasti odločno je nastopila proti pornografiji ministrica za ženska vprašanja F. Giroud. Nevarnost pornografije je v tem, ker je postala nekaj "normalnega", industrija kot vse druge, eden izmed pojavov. Ta družbeni pojav je napad na človeško bistvo, ne le napad na ozki in sramežljivi moralizem. Pri pornografskem filmu ali literaturi gre za razkazovanje, ne za sporočilo. Podoben pojav najdemo, kadar v obveščanju prevladuje senzacionalnost, v politiki demagogija, v gospodarstvu navidezen napredek pred zahtevami pravičnosti . . . Naj se človek tega zaveda ali ne: pornografija ga ponižuje na stopnjo predmeta potrošnje. To pa je moderno suženjstvo, poskus človekovega izničenja.

"AMNESTY INTERNATIONAL" je svetovnoznana ustanova, ki ima svoje glavno središče v Londonu. V

svojih zadnjih letnih poročilih je objavila sledeče izsledke: nič manj kot 107 držav na svetu ne spoštuje osnovnih človečanskih pravic svojih državljanov; njih oblasti zapirajo in mučijo, sodijo in ubijajo svoje politične zapornike.

Pravzaprav nam poročilo ni povedalo nič novega: krivice lahko vidiš in skoraj otipaš kamor koli po svetu se ozreš. Visoka številka nas pa le malo pretrese. Še bolj pa dejstvo, da velika večina teh držav sedi med člani Združenih narodov in je tam tudi podpisala Deklaracijo o človečanskih pravicah. Papir res vse prenese. . . .

1800 STOLETNIKOV ima Zahodna Nemčija. Profesor Franke s poliklinike v Würzburgu je več let zbiral podatke teh očakov in prababic in skušal razkriti skrivnost dolgega življenja. Ni ugotovil nič posebnega, približal pa se je dejstvu ,da so podedovane lastnosti odločilnega pomena. Dve tretjini stoletnikov izhaja iz družin, v katerih je dolgo življenje razmeroma pogosto. Skoraj vsi so živeli skromno, niso pretiravali ne s hrano in ne s pijačo. Vsi so radi pili kavo, čaj in pa kdaj tudi alkoholno pijačo. Približno tretjina stoletnikov se uvršča med zmerne kadilce, vsi pa so od mladih nog živeli zmerno spolno življenje. Domala vse sta mirno življenje in umirjen značaj varovala mučne napetosti in pretiranih čustev.

Gerontologi bonske univerze so k temu dodali svoje izsledke: presenetljivo veliko stoletnikov ima rojstni dan v februarju ali marcu, dočim sta meseca junij in julij na dnu lestvice. Bi imelo morda to kaj vpliva na dolgost življenja?

Tolažba za vse, ki ne bomo dočakali sto let, je naslednja ugotovitev profesorja Frankeja: Komaj tretjina stoletnikov je še dovolj pri močeh, da niso priklenjeni na posteljo ter da izhajajo brez tuje nege in pomoči . . .

ZNANO JE, da dobi vsak ciklon, ki se pojavi s svojo razdiralno silo, tudi svoje ime. Doslej so jim dajali sama ženska imena od Anabele do Lize in Žaže. Zdaj so se pa gospodje meteorologi spomnili, da to ni prav. Le zakaj bi samo ženske predstavljale to naravno nesrečo, kjer se pojavi? Zato so sklenili, da bodo ciklonska imena odslej moška in bomo tudi mi prišli na svoj račun. Morda je k temu pripomoglo letošnje "leto žena" s svojimi protesti in borbo zoper žensko zapostavljanje. Ali pa so se vremenoslovci naveličali poslušati svoje zakonske družice, ki jim zaradi imen niso dale miru. Ženskih imen menda ni zmanjkalo . . .

Eno je gotovo: naj bo ime žensko ali moško — cikloni bodo še in nevarni so. Navsezadnje je res vseeno, kakšen spol mu naprtijo.

100 LET JE MINULO 24. avgusta, kar je leta 1875 kapitan angleške trgovske mornarice, 27-letni Matthew Webb, preplaval 35 km široki kanal med Francijo in Anglijo. Za ta podvig je potreboval 21 ur in 45 minut. — V isti smeri je letos preliv preplavala 17-letna Kanadčanka v rekordnih 9 urah in 46 minutah.

V sto letih je skušalo Rokavski preliv preplavati več tisoč ljudi. Športni zapiski pravijo, da je uspelo komaj tretjini.

KAR ŠEST LET se bodo Poljaki duhovno pripravljali na slovesno proslavitev 600-letnice čudodelne Marijine podobe na Jasni gori v Čenstohovi. Ta jubilejna slovesnost bo leta 1982, začeli pa bodo že zdaj povezati s pripravami vso dejavnost poljskih škofij.

TISKARNA

POLYPRINT

PTY. LTD.

7a RAILWAY PLACE, RICHMOND, VIC. 3121

TEL. 42-7417

se priporoča melbournskim Slovencem in slovenskim podjetjem za razna večja ali manjša tiskarska dela

TOBIN BROTHERS funeral directors

VIKTORIJSKIM SLOVENCEM

NORTH MELBOURNE,
189 Boundary Road, 329 6144
MALVERN,
1382 High Street, 50 4720
SPRINGVALE-DANDENONG,
505 Princes Highway, Noble Park, 546 7860
MENTONE,
3 Station Street, 93 2460
FRANKSTON,
232 Cranbourne Road, 781 2115

NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA

IZPOD SYDNEYSKIH STOLPOV

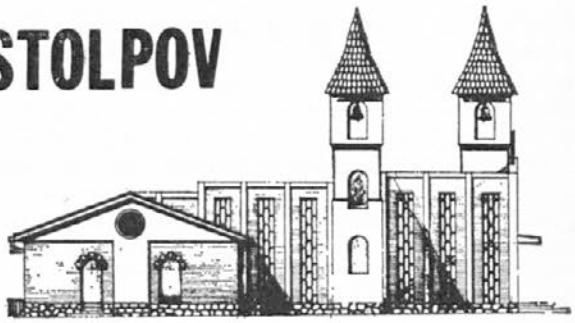

Fr. Valerian Jenko O.F.M.
Fr. Lovrenc Anžel O.F.M.
St. Raphael's Slovene Mission
313 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W. 2160
(Vhod v duhovniško pisarno in stan za cerkvijo!)
Tel.: 637-7147

Slovenske sestre — frančiškanke Brezmadežne
St. Raphael's Convent
311 Merrylands Rd., Merrylands, N.S.W., 2160
Telefon kot zgoraj.

●

KRSTI

David Ivan Vitez, Granville. Oče Ivan, mati Margita r. Bulič. Botrovala sta Jože in Marija Urbas — Merrylands, 6. september 1975.

John Ernest Kovač, Pendle Hill. Oče Ernest, mati Marija r. Pušpan. Botra sta Alojzij in Marija Vučko — Merrylands, 13. september 1975.

John Škraban, Carramar. Oče John, mati Ana r. Leščanec. Botra je Jennifer Škraban — Merrylands, 18. oktobra 1975.

POROKE

Boris Sovdat, Idrsko (župnija Kobarid) in **Draga Hlastec**, Ribnica na Pohorju. Priči sta bila Mihael Patafta in Frank Hudina — Manuka, A.C.T. — 5. julija 1975.

MERRYLANDS ima redne službe božje ob sobotah zvečer ob sedmih in ob nedeljah ob pol desetih. Poleg tega je sv. maša z blagoslovom z Najsvetejšim in litanijami Srca Jezusovega na prvi petek 5. decembra in v ponedeljek 8. decembra, Brezmadežno spočetje Device Marije (v Avstraliji nezapovedan praznik); obakrat ob sedmih zvečer.

PRAZNIK KRISTUSA KRALJA na zadnjo nedeljo cerkvenega leta, 23. novembra, je lep zaključek vzvišenih skrivnosti našega odrešenja, ki so se odvijale pred našimi duhovnimi očmi z lanskim adventom in preko božiča, ko je druga božja Oseba postala človek. Nato smo spremljali Kristusa kot moža bolečin, ki je šel na Kalvarijo v trpljenje in smrt. Z njim smo se veselili njegove velikonočne zmage, poveličanja, ko je sedel na božjo desnico in nato apostolom in nam poslal Svetega Duha. — To nedeljo po maši bomo imeli kratko pobožnost v počastitev Kristusa Kralja in blagoslov z Najsvetejšim.

IZLET-ROMANJE V NEWCASTLE imamo v načrtu za nedeljo, 30. novembra, ki je prva adventna nedelja. Iz Merrylandsa odpotujemo z najetim avtobusom ob osmi uri zjutraj. Ob treh popoldne se bomo zbrali v cerkvi Srca Jezusovega, 839 Hunter Street, Hamilton, kjer bo sv. maša in nato adventna marijanska pobožnost s petimi litanijami in blagoslovom. Ta nedelja je peta v mesecu, ko imajo rojaki iz Newcastla in okolice svojo službo božjo. Upam, da bodo vsi navzoči, da se bodo srečali s Sydneyčani najprej pri božjem oltarju, nato pa še v dvorani ob čaju. Ta dan pride v Newcastle tudi sydneyski mešani zbor z družinami. V Merrylandsu je ta dan sv. maša kot običajno ob 9:30.

WOLLONGONG bo imel v decembru mesečno službo božjo že na prvo nedeljo, to je 7. decembra Bo tudi eno uro preje kot navadno, torej že ob štirih popoldan. Po maši bomo šli v dvorano, kjer bomo imeli, kot vsako leto, Miklavževo obdarovanje. Upam, da bodo starši otroke lahko pripravili za nastop s pevskimi, muzikalnimi in recitacijskimi točkami.

CANBERRA ima slovensko službo božjo 16. novembra in 21. decembra ob 6. uri zvečer v Garranu. Za božič pa vam bo Dr. Ivan Mikula, ki se je pred nekaj tedni vrnil v Avstralijo, sporočil spored praznične službe božje. Isto velja tudi za BRISBANE.

DRUŽABNO PRIREDITEV v priredbi našega verskega centra bomo imeli v soboto 29. novembra v Masonic Hall, McFarlane & Pitt Sts., Merrylands. Začetek ob pol osmi uri. Dvorana bo odprta ob 7. uri. Igral nam bo mladinski orkester "Mavrica", ki ga sestavljajo merrylandski ministranti. Doprinos bo za odplačevanje zemljišča za Dom onemoglih na 69 Burnett St., Merrylands, ki je naša najnovejša pridobitev. Zato boste z udeležbo (ali z darom namesto udeležbe) podprli dobro stvar. — Naše žene naprošam, da spečejo pecivo in ga prinesejo na prireditev. V kuhinji in pri postrežbi bo pa — upam — že naš novoustanovljeni ženski krožek pokazal svojo podjetnost. Čaka vas tudi srečolov s številnimi praktičnimi dobitki. Pridite in še druge povabite s seboj! Čim več nas bo, tem lepše bo razpoloženje. Dobrodošli!

SLOVENSKE RADIJSKE ODDAJE vzbujajo vedno več zanimanja. Za tiste,, ki še ne vedo zanje: postaja se imenuje 2EA (najdete jo med 2BL in 2GB) na 800 Khz. Te oddaje so vsake štiri dni od 7. do 8. zvečer, naslednje jutro od 7. do 8. pa je vselej pono-

vitev. V novembru so te oddaje 17., 21., 25., in 29. V decembru pa 3., 7., 11., 15., 19., 23. božična, 27. in 31. novoletna. Radio nas povezuje med seboj in nam pomaga ohranjati naše duhovne dobrine (kultura, izrečila). Zainteresirajmo za oddajo tudi našo mladino, da bo še bolj vzljubila svoj materin jezik. Treba je dati priznanje tistim, ki žrtvujejo mnogo dragocenega časa za pripravo teh oddaj. Naj bodo oddaje glas vseh Slovencev!

SLOVENSKA ŠOLA v Merrylandsu bo imela zaključek pouka za letošnje leto v soboto, 6. decembra popoldne. Imeli bomo mladinsko mašo, pri kateri bodo otroci prepevali tiste pesmi, ki so se jih naučili med letom. Seveda upamo, da se nas bo ta dan tudi Miklavž spomnil, saj je njegov god. Podrobnosti bodo otroci zvedeli pravočasno.

IZLET V MELBOURNE na mladinski koncert dne 13. decembra organizira naš center. Odpotujemo z avtobusom v petek 12. dec. ob sedmih zvečer. Vrnemo se v Sydney v nedeljo zvečer. Organiziran je bil na pobudo staršev otrok, ki tekmujejo na tem koncertu v dvorani slovenskega centra v Kew. Ker pa je še več drugih izrazilo željo, da bi se pridružili, vse izgleda, da nas bo kar za dva avtobusa. Ob izidu novembrskih "Misli" bodo prijave zaključene. Z izjemo seveda, če bo še kaj praznih mest. Prevoz za odrasle tja in nazaj je $22, za mladino pa $15.

USTANOVNI SESTANEK ženskega kroška našega verskega centra smo imeli v soboto 25. oktobra po večerni maši. Članice so se zedinile za ime krožka: **Društvo sv. Ane**, za vodstvo prvega leta pa so bile izbrane sledeče: predsednica Katarina Menič, podpredsednica Jožica Stres, tajnica Uršula Gomboc, druga tajnica Angela Torjan in blagajničarka Marija Laznik. Prvič bo krožek pomagal pri pikniku 16. novembra, ko bomo praznovali prihod p. Lovrenca v našo sredo. Druga prireditev ob sodelovanju krožka pa bo naš družabni večer 29. novembra. Kot prvo zunanjo akcijo pa so članice izbrale zbiranje rabljene obleke za begunce iz Vietnama, ki se nahajajo v Easthills Hostelu. — Novemu verskemu krožku želimo lep procvit in dosti uspehov!

Vljudjo ste vabljeni na
DRUŽABNO PRIREDITEV
ki bo v soboto 29. nov. 1975 ob 7.30 zvečer
v Masonic Hall, McFarlane & Pitt Sts.,
Merrylands.
Igra "Mavrica". Srečolov (nad sto nagrad)!
Doprinos je za Dom onemoglih.
Dobrodošli!
P. Valerijan

MLADINSKI ORKESTER je prvič javno nastopil dne 25. oktobra pri sobotni večerni maši. Njegov nastop je prijetno presenetil vse navzoče. Fantje pravijo, da se bodo naučili še več pesmi in želijo še večkrat nastopiti. Takoj so se ponudili, da nastopijo tudi na praznik Vseh svetih zvečer. Seveda z veseljem pozdravljamo tako navdušenje in jim kličemo: Le korajžno naprej!

BOG PLAČAJ vsem rojakom, ki so v zadnjem času (po oznanilu v septembrskem "Rafaelu") priskočili centru na pomoč v obliki posojil ali darov za odplačevanje dolga novo kupljenje zemlje za Dom onemoglih. Se lepo priporočam, da bi jim sledili še drugi. Za vse dobrotnike bo sv. maša 8. decembra zvečer ob 7. uri.

"ŠTEFANOVANJE" bomo imeli v Auburn Town Hall: v petek 26. decembra od 7. do 12. ure. Že sedaj lepo vabljeni: vsi, ki ste vsa leta zvesto priha-

Imena letošnjih prvoobhajancev pri Sv. Rafaelu:
Prva vrsta (od leve na desno): Petra Tašner, Ana Marija Nusdorfer, Estera Tomšič, Željka Savle, Breda Marič, Danica Grželj.
Druga vrsta: Robert Dolenc, Robert Cenčič, Steven Krmac, John Kirn, Emil Zadnik in Matjaž Snedic.

Veseli obrazi dokazujejo, da je piknik na sestrskem dvorišču za cerkvijo Sv. Rafaela na dan proščenja (28. septembra) bil res prijetno domače srečanje . . .

jali v Paddington in še drugi, ki jim bo Auburn bliže. Doprinos prireditve je za odplačevanje cerkvenega dolga in za Dom onemoglih.

BOŽIČNE PLOŠČE, ki so zelo primeren dar za praznike, dobite v Merrylandsu. Na zalogi je tudi pravkar prispela povest "Pesem dveh src" (F. Barclay), "Svetnik in njegov demon" (J. Vianej), "Jaz sem z vami vse dni", etc. Vprašajte sestre, kadar obiščete Merrylands!

MERRYLANDS postaja vse bolj slovenski (čeprav ga ne bomo še tako hitro zavzeli). Nedavno se je zopet ena slovenska družina preselila v bližino cerkve, kar je gotovo vesela novica. Torej tisti, ki se mislite seliti, mislite na Merrylands in neposredno okolico!

P. VALERIJAN

VABLJENI STE

na

PRVI MLADINSKI KONCERT

v priredbi slovenskih verskih centrov,

združen s TEKMOVANJEM in IZBIRO ZMAGOVALCA

med prijavljenimi slovenskimi mladinskimi orkestralnimi skupinami.

Med nastopi skupin bodo vmesne pevske točke naše mladine.

Spored bo vodil p. Stanko.

BARAGOVA DVORANA v KEW (MELBOURNE),

SOBOTA 13. DECEMBRA ob osmih zvečer.

VSTOPNINA: Odrasli $2.00, mladinci $1.00, otroci prosto.

KAREL MAUSER:

VEČNA VEZ

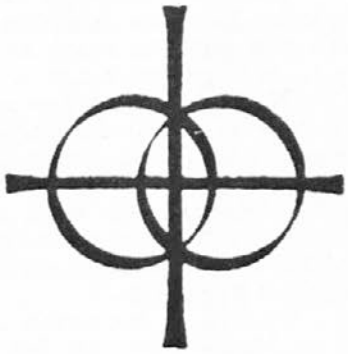

(3)

Stari Peskar se je potegnil v svojo sobo in nazadnje sta ostala Matt in Jane sama. Oba sta čutila, da je pred njima novo življenje, nove skrbi, pa da sta skupaj in bosta združeno bredla vse težave, ki bodo prišle.

Ko sta šla po stopnicah v spalnico, se je Jane ustavila in tiho rekla:

— Matt, tako sem srečna, da sva se v cerkvi poročila. Zdaj vsaj vem, da bo za večno držalo. Do smrti. Vedno si bil tako dober in pošten.

Nič ni rekel. Speklo ga je v srcu.

Stisnila se je k njemu.

Vrh stopnic mu je naredila križ na čelo. Tedaj je Matt zakopal glavo v njeno ramo. Težko mu je bilo, da jo je hotel razočarati.

Noč je ležala čez Madison in mesto je bilo daleč. A Mattu se je zdelo, da so mu Kompolje to uro bliže kakor Cleveland.

In stari Peskar je na glas vzdihnil v svoji sobi:

— Hvala Bogu, jaz nisem zmogel, Matt pa je. Vsaj ta . . .

4

Matt je bil srečen. Vse težko kar se je nabralo v srcu ta leta, je zvalil iz sebe kakor da je bilo trd kamen. Oddahnil se je. Kamor je pogledal, vse je bilo njegovo. Prijazna hiša, čeprav ne velika, lep vrt z drevjem, ki je bil sicer močno potreben skrbne roke, pa je vendar obetal še dobre sadove, zadaj dolg pas lepe trave, ki se je zavoljo jeseni že rumenila, za travnikom košata gmajna, ki se je prevesila proti potočku, ki je tekel po globeli.

Na levo spodaj so bila polja. Poznalo se jim je, da je bil stari gospodar malo skrben. Zaraščena so lovila jesensko sonce. Grmovje iz gmajne se je že pognalo v nje in Matt je vedel, da bo njegovo prvo delo ravno to grmovje. Razkopati ga bo treba, znositi na kupe in zažgati. Če bo jesen lepa, bo dela dovolj. Do pomladi bo treba njive na vsak način očistiti.

Njiva in kmet sta eno. To Matt ve.

Sicer mu veselje včasih zakali misel na dolg. Peskar je dal vse, kar je imel. Jane je bila tako vesela, ker je čutila, kako je oče oživel. Težko je hodil, toda bencal je kar naprej okoli, vse pretipal, vse pregledal.

— Ni vse najboljše, Matt, toda tudi cena ni bila visoka. Popraviti bo treba to in ono, toda to vse pride z leti. Zdi se mi, da sem te svoje poslednje groše dobro rešil. — Ti rečem, da me naduha kar popušča.

MOHORJEVKE

sem že zadnjič najavil in upam, da jih bomo dobili še pred božičem.

CELOVŠKE obsegajo tele štiri knjige:

1. KOLEDAR ZA LETO 1976.
2. Zgodovinski roman ZADNJI RABIN V LJUBLJANI (spisal Lojze Ilija).
3. PLANINSKE ZGODBE Z NAHUEL HUAPIJA (spisal Vojko Arko).
4. DRUŽINSKO SVETO PISMO (II. del) s sodobnimi opombami prof dr. Ivana Rupnika.

Cena letošnje zbirke je za Avstralijo $7.—.

GORIŠKE obsegajo prav tako štiri knjige:

1. KOLEDAR ZA LETO 1976.
2. SVETOVNI POPOTNIK PRIPOVEDUJE — II. del (spisal Andrej Kobal).
3. Zbirka črtic MOJA TOMLINSKA (spisal Kragelj).
4. PRIMORSKI BIOGRAFSKI LEKSIKON — 2 snopič.

Ker ima goriško zamejstvo manjši knjižni trg, stane ta zbirka za Avstralijo $12.—.

Podprimo slovenski zamejski tisk! Z njim podaljšujemo kulturno življenje delu naroda, ki se za mejami bori za svoj obstanek. Obenem pa branje tudi nas v zdomstvu obranja kulturne in narodno zavedne.

ZABAVNI ORKESTER

"ENCIJAN"

se priporoča

melbournskim Slovencem

za zabave, poroke

in ostale

vesele prilike!

Telefonirajte

na številko

396 1307

Težko mi je, ko mnogi že tako dolgo čakate na nekatere slovenske knjige iz Argentine. Zlasti dokumentarne so vse pošle in pričakujem nove pošiljke. Isto velja tudi za BELO KNJIGO.

Zato vsi, ki ste knjige naročili, prosim, potrpite! Pošta gre čudno rakovo pot. Čim knjige dobim, jih bom razposlal na vaše naslove. Prav vesel bom, ko vam bom končno lahko ustregel.

— Urednik in upravnik.

Slika dvojne jeseni . . .

Matt se je smejal in Jane tudi. Sama je uživala. Zdelo se ji je, da so se vsa njena leta doslej odvijala v poltemi in da je šele zdaj prišla na sonce, ki je obsevalo polja in gmajne. In ta polja in te gmajne, vse to je bilo Mattovo in njeno..

Najtežje je bilo z živino. Te Jane ni bila vajena. Bala se je je. Matt jo je učil. Razkladal ji je, kako naj se približa konju. Res da je žival žival, toda tudi pozna človeka in njegovo ravnanje.

In Jane je bila poslušna učenka. Kakor je spočetka s skrbjo prišla do konja, tako se ga je navadila. V rokah mu je prinesla kruha, včasih kepico sladkorja. Nazadnje jo je raje ubogal kakor Matta, ki se je včasih po domače razjezil in vpil nad njim kakor nekoč v Kompoljah.

Najtežje se je navadila krav. Molža ji dolgo ni šla od rok. Toda Matt je imel potrpljenje, ko je videl kako se muči in kako rada bi veliko postorila.

Stari Peskar je bil kar naprej za hčerjo. Kazal ji je malenkosti, ki jih je Matt spregledal, pa so bile važne. Matt je bil kmet in nikoli ni pomislil, da je Jane prvič pri kmečkem delu. Peskar pa je poznal hčer do zadnje misli in je na tihem dodajal, kar je Matt pozabil pri svojih naukih.

Najbližji sosed je bil pol milje daleč. Stari Steve Miller, s hčerko, ki se je poročila pred nekaj leti. Njen mož Bob je bil Poljak, mlad močan fant, ki pa ni bil posebno navdušen za farmo. Stari je klel, mladi pa se je skoraj vsak teden vlekel v mesto in ponavadi pijan prišel domov. Stari Miller, trd Nemec, je še garal, trdo je delala tudi Dorothy, hčer, toda vse je šlo rakovo pot. Matt je opazil koj prve dni in smilil se mu je stari. Sta govorila nekajkrat in koj s prvimi besedami je udaril čez zeta.

— Tebe vidim, kakšen si, pa mi je težko. Sem naši trobil, naj premisli, toda kaj, zdaj je prepozno. Zemlja todle ni slaba. Če gledaš, da trnje in grmovje sproti zaviraš, boš imel njive, da bo veselja. Prejšnji je bil tak kakor naš mladi. Po salonih je letal, delal ni veliko. Ti si pa druge vrste. Živino imaš lepo in ko polje očistiš, ti bo raslo, da bo veselje.

Trepljal ga je po rami, med zlomljeno angleščino mešal nemščino, toda Matt je videl, da bo imel v njem za začetek dobrega svetovalca.

Potlej je Jane povabila Dorothy k sebi. Zdelo se ji je, da je prav, če je z mlado sosedo v prijateljstvu. Prišla je z otrokom, punčko pri dveh letih.

Mattu je bilo nerodno. Čutil se je tako kmečkega in trdega, da ni vedel, kam z rokami. Zato pa je bila Jane čudno pripravna. Koj je bila s sosedo v veselem pogovoru in ni bilo uro, ko se je dekletce že prislinilo v njeno naročje.

Dorothy je bila morda leto ali dve starejša od Jane. Čeprav farmarsko dekle je imelo na sebi nekaj, kar je Matta takoj privabilo. Bila je krepkejša, veselejša, le v govorjenju se je Mattu zdelo, da Jane ne doseže. Janine besede so bile vse zrele, čudno plašne, tako ženske in tople, da so se človeka kar ovile. Dorothy pa je bila v besedi trda in zasmejala se je včasih na način, ki Mattu ni bil všeč.

Tako se je spletlo prijateljstvo med novimi sosedi. Jane ga je bila vesela. Tudi Matt, čeprav se je njegovo prijateljstvo kazalo najbolj proti staremu Stevu, ki je vsak dan pribencal v vas.

Matt je bil čez glavo v delu. Mučil se je z grmovjem, trgal korenine in robidovje in kuril. In ko je zažigal kopice, je globoko v nos vlekel duh po dimu. Zdelo se mu je, da je tako dišal ogenj doma, ko so pastirji pekli krompir. Kar vesel je bil te misli.

Dnevi so se krajšali. Peskarja je pričela spet naganjati naduha, jutra so bila že mrzla in iz globeli od vode so vsako jutro vstale meglice.

Potlej je pričel briti veter, mrzel, da je pihal do kosti. Delo se je unašalo in Matt se je največ dajal z drvmi.

Nekega jutra je Jani postalo slabo. Vsa zelena se je potegnila izza mize in Matt jo je komaj prestregel v roke. Kakor otroka jo je zanesel v spalnico.

Koj se je zavedla.

— Kaj je napak, Jane? — se je ustrašil Matt.

— Nič, Matt, — se je nasmehnila. Potlej se je prislonila prav na njegovo uho:

— Čakam.

— Se mi je zdelo, — je veselo krehnil stari od vrat. Ga je skrbelo, pa je lezel za njima: Matt se je obrnil in ujela sta se z očmi.

— Je bilo z mojo ravno tako v tistih letih, — je tiho rekel Peskar in odšel po stopnicah. Vedel je, da Matta ne bo tako hitro doli. Odkobalil je v kuhinjo, nabasal pipo, pa se je premislil.

— Ne, danes pa cigara, — se je nasmehnil. Še cigara je premalo za tako novico.

Potlej se je usedel in se zastrmel skoz okno.

Zunaj je pršilo. Droben dež, ki je zmrzoval in se svetil na kamenju kakor lošč. Veter je šuštel skoz koruzna polja in prst je zmrzovala.

Matt in Jane sta prišla v kuhinjo šele čez dobro uro. Stari se je samo počasi obrnil, zvil usta v nasmeh in dobrodušno rekel:

— Hm.

Potlej je globoko potegnil dim iz cigare in z roko pokazal skoz okno.

— Prši in zmrzuje. Ko se malo unese, bo prav, če nasuješ pepela do hleva in vodnjaka. Da Jane ne spodleti.

— Bom, oče, — se je nasmehnil Matt.

In šele sedaj je videl, da še vedno drži Jane za roko.

* * *

Stari Steve se je navezal na Matta, da ni mogel biti brez njega. Stalno, vsak dan je prilezel, vprašal najprej po Jane, potlej pa kobalil za Mattom, kamor se je obrnil.

(Dalje prih.)

DAROVI ZA BERNARDOV TISKOVNI SKLAD: $100.— N.N; $20.— Toni Urbanc (namesto venca na grob Joška Bezjaka); $16.— Jožefina Hvala; $10.— N.N., Frances Klun, Zora Kirn; $8.— N.N.; $6.— Josip Rakušček; $5.— Terezija Prosenak, Anton Irgel; $2.— Alojz Markič, Ivana Berginc, Ivan Mervar, Ivan Žic, Vanda Sperne, Štefan Saule, Henrik Vujica, John Leben; $1.— Franc Rozman, Frances Modic, Lojze Furlan, Alojz Brne, Mišo Patafta, Antonija Sankovič, Miloš Fink, Zora Cirkovič, Janez Kveder, Pavla Pirc, Ignac Lipič, Leopold Velišček.

P. STANKO PODERŽAJ, INDIJA: $5.— družina L. Golja; $2.— Helena Pirc, Pavla Pirc.

SLOVENSKI MISIJONARJI, TOGO, AFRIKA: $100.— M.F.Š:$20.— Marija Mezgec; $10.— Marija Jernejčič z družino (namesto božičnih razglednic); družina L. Golja; $5.— N.N., Vera Lisachi.

Dobrotnikom Bog povrni!

EMONA ENTERPRISES

Vam nudi elektronske računalnike vseh vrst, od znanstvenih (scientific), strokovnih (engineering) in trgovskih (business) do čisto enostavnih za vsakdanjo uporabo; elektronske ure z radiom (fully solid state digital clock — AM/SM Radio); nemške NORDMENDE barvne televizije (se dobe samo v Sydneyu); avtomobilske sprejemnike; kasetne magnetofone; HI-FI ojačevalne naprave in drugo.

Pišite nam za prospekte in cenik — z veseljem Vam bomo ustregli:

EMONA ENTERPRISES
(Jelena in Alfred Brežnik)
21 JUDGE STREET, RANDWICK, N.S.W.
(P.O. Box 188, Coogee, N.S.W., 2034)

TELEFON: 399-9061

Slovenske plošče in kasete dobite v Sydneyu v Slovenskem Centru sv. Rafaela, v Melbournu pa pri Društvu sv. Eme, slovenska cerkev v Kew.

KOTIČEK NAŠIH MALIH

ČE BI UMRLA VERICA
ČE BI UMRLA, VERICA,
KAJ BI STORIL OČKA TVOJ?
JOKAL BI IN SI ŽELEL,
DA BI V GROBU SPAL S TEBOJ.
KAJ PA ŠE? — PRIKLICALA BI
PESEM IZ SRCA GLOBIN
IN MED MRZLE PRSTE JO
GORKO STISNIL TI V SPOMIN...

MIRKO KUNČIČ

Dragi Striček! Še jaz naj se enkrat oglasim, saj se nisem še nikoli. Kotiček pa rad prebiram

Tu imam ata in mamo in dve sestrici, v Sloveniji pa sem imel tudi staro mamo. Vedno je bila vesela, če sem na mamino pismo pripisal kaj besed. Vedno je tudi meni posebej pisala. Zdaj pa je mama dobila pismo, da je stara mama umrla. Zajokala je: "Nič več ne bom videla mame!"

Za staro mamo vsak večer molim, da bi bila srečna v nebesih. Mama je rekla, da vsi pridni pridejo v nebesa. In stara mama je bila pridna, saj je veliko molila in veliko trpela. Tudi jaz hočem biti dober, da bom enkrat prišel v nebesa. Mogoče bom še tebe, striček, našel tam, ko vsaki mesec tako razveseliš mojo mamo in ata s slovenskim časopisom. Lepe pozdrave! — **Milan, 12 let.**

Dragi Milan! Lepo si napisal pismo, zato sem ga objavil. A drugič moraš pripisati tudi svoj priimek in naslov. Iz poštnega pečata sem mogel razbrati samo N.S.W. Oglasi se še kaj! — Tvoj **Striček.**

DRAGI OTROCI!

Danes vam predstavljamo MARJANA PODOBNIKA iz brisbanskega okraja Darra, Qld. Na sliki je na skrajni levi, v vrsti za prejem svetega obhajila. Slika je bila vzeta med mladinsko mašo in objavljena v krajevnem listu "Courier Mail".

Marjan je najstarejši sin Ivana Podobnika, po rodu iz Cerkljanskega vrha pri Cerknem, ter Marice r. Klavžer iz Jesenic pri Cerknem (orehovska fara). Rojen je bil 14. septembra 1955 v Brisbane. Osnovno šolo je obiskoval v domači župniji, srednjo pri maristih v Ashgrove, zdaj pa študira bogoslovje v Banyo. Če bo Marjan vztrajal v svojem poklicu, bodo imeli brisbanski Slovenci čez štiri leta v svoji sredi novomašnika.

Razume se, da Marjan obvlada slovenščino. Zlasti sveto pismo rad prebira v slovenskem jeziku. Pravi, da bi rad razumel sveto pismo vsaj v treh jezikih.

Ostali v Podobnikovi družini so: devetnajstletni Jože, ki obiskuje srednjo tehnično šolo, nato petnajstletna Neža, ki je dijakinja srednje šole. Dvanajstletni Stanko je v zavodu maristov v Ashgrove, najmlajša Olga pa ima enajst let ter obiskuje še domačo farno šolo. Slovenska govorica nobenemu ni tuja in s starši tudi radi prihajajo k slovenski maši, kadar duhovnik obišče njihovo naselbino. Vsem želimo, da bi taki ostali in lepo napredovali v šoli.

Seveda Marjanu še posebej želimo uspehov pri študiju in stanovitnosti na poti do duhovniškega poklica. Za nas vse bo velika radost, ko bo sin slovenskih staršev zapel novo mašo. Prvi je bil Edwin Sedevčič v Sydneyu (leta 1967), zdaj pride — upamo — na vrsto Marjan, potem pa morda le še kdo naših mladeničev. Saj pravi slovenski pregovor: V tretje gre rado! Korajža velja, slovenski fantje!

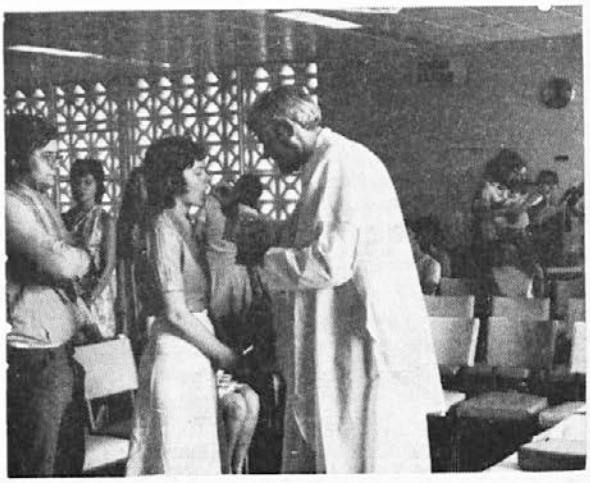

Avstralske Slovenije

HEIDELBERG, VIC. — Prisrčno se zahvaljujemo p. Lovrencu, našim dobrim sestram Slomškovega doma in pa Društvu sv. Eme za organiziranje DUHOVNE OBNOVE. Bila je za nas vse globoko doživetje, katerega smo od časa do časa prav vsi potrebni. Kako lažje bi nam bilo prenašati vsakdanje težave z ljubeznijo in potrpljenjem. Gotovo nobeni žena ni žal, da se je te obnove udeležila in Bog daj, da bi nas bilo drugič še več.

Lepe pozdrave vsem — **žene iz Heidelberga.**

CLIFTON HILL, VIC. — Ne bilo bi prav, da bi v zdomstvu pozabili na domačo vasico, pa tudi na njene potrebe. Kdor je še kaj Slovenca in kristjana, mu je drag spomin na cerkvico, kjer je bil krščen, kjer je hodil h krščanskemu nauku, kjer je prejel prvo obhajilo in birmo... Morda v isto cerkvico še hodita postarana mama in ata, ali pa so ju že preko njenega praga odnesli na pokopališče...

Toliko nas je tu v Avstraliji iz Zagorja na Pivki. Ali kaj mislimo na to, da se naša domača farna družina muči z nujno obnovitvijo notranjosti svoje župne cerkve, ki nujno potrebuje tudi novo streho? Ker eden mora začeti, si štejem v dolžnost spregovoriti, dati v ta namen svoj dar in obenem poprositi bivše sofarane za skromen dar v isti namen. Sleherni dar za popravilo zagorske cerkve rade volje sprejmem in prepričana sem, da ga bodo tudi slovenski duhovniki kjer koli v Avstraliji ter uredništvo MISLI z veseljem sprejeli. Vsi darovi bodo z imeni darovalcev poslani g. župniku naše krstne župnije. Prepričana sem, da bo sleherni dar hvaležno sprejet. Obenem bo našemu rodnemu kraju dokaz, da v tujini nismo pozabili, odkod smo doma. Morda je ravno božič še najlepši čas, da storimo kaj dobrega.

Iskreni želji, da bi še dolgo živela pesem: "Pa zagorski zvonovi prav milo pojo..." dodajam tole: Zagorec, Zagorka! Odpri srce, odpri roko!...

Vsi iskreno pozdravljeni! — **Frances Klun.**

WOLLONGONG, N.S.W. — Na obisku pri prijatelju sem videl MISLI in si jih izposodil. Všeč so mi bile in jih zdaj naročam tudi zase. Ne bilo bi prav, da bi jih bral na tuj račun, saj vem, da izdajati mesečnik danes ni lahko.

Povedati pa moram, da so mi všeč prav zato, ker mi povedo stvari, ki jih v domačih listih ne dobim. Nekaj teh dobivam iz domovine, pa je samo "Pavliha" vreden branja. Pisanje ostalih trobi tako v en rog, da mi je prišlo čez glavo. Odkar sem zunaj domovine, presojam marsikaj drugače kot pa sem prej doma. In reči moram, da so mi prav MISLI odgovorile na nekaj vprašanj, ki so me dolgo morili. V verskih člankih pa sem našel marsikaj, kar me je svoj čas učila pokojna mama, a mi je šolska vzgoja ukradla iz srca.— **N.N.**

WESTALL, VIC. — Priznajmo, da smo postali preveč moderni, da bi se še lahko vživeli v idilično kmečko življenje. "Kmet" v oktobrski številki MISLI gleda preveč enostransko na razmere in okolje, iz katerega izhaja. Ne vem, če se bo še kdo našel in mu pritrdil, da se v dveh desetletjih res ni nič spremenilo. Če je na njegovem domačem dvorišču še vse po starem, je marsikje tam, kjer je pred leti stala nizka lesena hišica, danes nova in lepša. Mi mlajši smo res odrasli v boljših razmerah in že takrat, ko smo bili doma, je bilo delo kmečkega človeka mnogo olajšano.

Ne vem, zakaj ta primerjava kmeta s ciganom. Kaj nima cigan duše in srca kakor tudi mi Slovenci? Videla sem pred leti skupino temnopoltih obrazkov: njihova zvedava usta in oči so prav tako znanja željna kakor drugih otrok. Da bo pa "kmetu" še bolj jasno, naj dodam to, da je tudi iz cigana postalo to, kar je iz našega kmeta tukaj v tujini — delavec.

Doma kmečki ljudje še žive srečno in zadovoljno. Kaj to ni dovolj: srečno in mirno življenje, ki je nam včasih tako tuje in oddaljeno? Ni vsa sreča v tem, da imaš kruh. Le kdo je tako nespameten, da misli, da je vsa sreča tega sveta v bogastvu? Če bi ustvarili neko družbo in odrezali vsakemu kos kruha, ne bo človeštvo niti za eno veselje bogatejše in niti ene bolečine mu ne bodo s tem odvzeli. Morda bi celo povečali nesrečo na zemlji . . .

Če je še v katerem izmed nas kaj kmečkega duha, naj le prizna: če še kdo drugi ali ne, kmet razmišlja o svojem delu od zime do poletja, od poletja do zime. Da bi mislili o napredku? Prav gotovo mora sejati, če

MELBOURNSKI SLOVENCI!
Kadar potrebujete **TAXI TRUCK**
za selitev in podobno,
se boste z MAKSOM HARTMANOM
po domače pomenili za čas prevoza,
delo pa bo opravljeno dobro
in po konkurenčni ceni.
Kličite čez dan: 311 6366
RAPID TRANSPORT SERVICES PTY. LTD.
(vprašajte za Maksa Hartmana!)
Ob večernih urah
kličite Maksovo številko doma: 850 4090

TEL. 47-2363 TEL. 47-2363

STANISLAV FRANK

74 Rosewater Terrace, OTTOWAY, S.A., 5013

LICENSED LAND AGENT:
Posreduje pri nakupu in prodaji zemljišč in hiš

DARILNE POŠILJKE v Jugoslavijo posreduje redno in po zmerni ceni.

SERVICE ZA LISTINE: napravi vam razne dokumente, pooblastila, testamente itd.

ROJAKI! S polnim zaupanjem se obračajte na nas v teh zadevah!

TEL. 47-2363 TEL. 47-2363

hoče žeti — in že od nekdaj so sejali pšenico in ne plev.

Preveč smo oddaljeni od poezije kmečkega življenja. Nekateri so celo že tako zmedeni, da več ne vedo, ali uporabljajo svoj avto samo za luksuz, ali pa tudi takrat, ko se jim mudi na delo. Čudno — le kam se nam res mudi?

Pozdrav vsem bralcem MISLI — **Angela Denša.**

EFFRETIKON, ŠVICA — Nisem naročnik, a zvedel sem za Vaš naslov preko ameriškega AVE MARIA Koledarja. Morda bi preko Vas lahko stopil v stik s slovenskimi naseljenci Vašega kraja.

Sem švicarski državljan slovenskega pokolenja, specialist za stare originalne tiskovine in zemljevide. Morda koga med vami te starine zanimajo: na željo z veseljem pošljem sezname z vsemi podrobnostmi, za vsako željeno deželo. Iz Zuricha je direktna zveza z vsemi točkami sveta, pa morem originalne tiskovine poslati brez posebnega doplačila z zračno pošto in imenom naročnika naravnost na naročeni naslov kot dar prijateljem ob posebnih prilikah. Iz Avstralije imam dolgo zbirko originalnih tiskanih slik, največ po Skinner Proutu, pa tudi del J. C. Armytage-a, N. Chevalier-a in drugih. Slike so različnega datuma, zadnje iz leta 1873. Originalnost je garantirana.

Hvaležen sem Vam za pomoč v tej zadevi — morda bo le komu ustreženo, ki se za te stvari zanima. Zadovoljen bom ,ako bom s tem dosegel zaupanje in tako morda tudi naročila mojih sorojakov. — **A. Breginc, P.O. Box 7436, CH-8307 Effretikon, Switzerland.**

KDO BI VEDEL POVEDATI . . .

. . . kje v Avstraliji je FRANC BERGLES, doma iz Slovenskih goric. Po njem sprašuje zaskrbljena mati v Brengovi. Če ga kdo bralcev pozna, naj mu sporoči, naj se oglasi domov; ali pa naj vsaj nam sporoči, da je Franc še živ in zdrav.

Kdo bi vedel za LUDVIKA MARCOLA, ki se ni oglasil sestrama v domovino (Sedlo pri Breginju) od-

PHOTO STUDIO

VARDAR

108 GERTRUDE STREET, FITZROY
MELBOURNE, VIC.
(blizu je Exhibition Building)

TELEFON: 41-5978 PO URAH: 44-6733

IZDELUJEMO prvovrstne fotografije: svatbene, družinske in razne.

PRESLIKAMO ali POVEČAMO črnobele ter barvne fotografije.

Pri nas dobite tudi poročne vence in cvetje

POSOJAMO BREZPLAČNO SVATBENA OBLAČILA.
ter ostale svatbene potrebščine.

Odprto ob sobotah in nedeljah od 10—7, druge dneve od 10—5.

SPREJEMAMO TUDI BREZ PREDČASNEGA OBVESTILA! PAUL NIKOLICH

DR. J. KOCE

3 BEATRICE STREET, KEW, VIC. 3101

TELEFON: 86-8076

1. Obrnite se na nas, če hočete imeti res pravilne prevode spričeval, delavskih knjižic in sploh vseh dokumentov.

2. Ravnajte se po načelu "svoji k svojim", kot to delajo drugi narodi. Zato naročajte važne karte vseh vrst (za letala, ladje itd.) pri nas, saj pri nas ne stane vozna karta niti cent več kot drugje. Sploh se obračajte z zaupanjem na nas po nasvete v kakršni koli zadevi. Naše izkustvo, ki smo ga nabrali tekom več kot 20 let v Avstraliji, Vam bo prišlo prav.

3. Darilne pošiljke (pakete) izvršujemo hitro in solidno. Če želite, vam pošljemo cenik.

Zastopnik za N.S.W.
Mr. R. OLIP
65 MONCUR ST.,
WOOLLAHRA, N.S.W.
Tel. 32-4806

Zastopnik za Queensland
Mr. J. PRIMOŽIČ
39 DICKENSON ST.,
CARINA, QLD., 4152

kar je pred kakimi osmimi leti dospel iz Avstrije v Avstralijo. Star je kakih petdeset let.

MARTIN KLOBUČAR, doma iz Uršnih sel v Beli Krajini, se že nekaj let ni oglasil domačim. V Avstraliji je okrog enajst let, njegov zadnji znani naslov pa je: 156 Adelaide St., St. Marys, N.S.W. Domači bodo hvaležni za sleherno novico o njem.

FRANC KLEMENČIČ je v Avstraliji že od leta 1964 in se že dve leti ni oglasil. Njegov zadnji naslov naj bi bil Gronalla, N.S.W., a tega imena nisem našel v poštnem imeniku. Po Francu sprašuje ostareli oče iz Stare Oselice (Gorenja vas nad Škofjo Loko), ki ga skrbi za sina, in pa brat Rajko, ki je začasno zaposlen v Nemčiji.

Se želite naučiti voziti avto?

ŠOFERSKI POUK
Vam z veseljem nudi

"FRANK'S
AVTO ŠOLA"

32 THE BOULEVARD, FAIRFIELD WEST, 2165
N.S.W.

TELEFON: 72-1583

REŠITEV OKTOBRSKE DOPOLNILNICE:

Vstavljene besede so: vkup, silen, enak, davek, Obri, blesk, „rana„ ohcet, izid, najem, obut, bimbo, iver, ladja, okno, ukati, seme, prior, Elvi, Hinje, Atos, život, etik, leden, Igor, mamon, otok, prvak, azil, tanko, ruina. — Želja, ki jo bereš od vrha navzdol v prvi in tretji vrsti črk, pa se glasi: VSE DOBRO IN OBILO USPEHA ŽELIMO PATRU LAVRENCIJU MED NAMI V NOVI DOMOVINI!

Naj dostavim, da je bil p. Lovrenc prvi, ki se je spravil na uganko — čim so prišle MISLI iz tiskarne. Tudi rešil jo je — in kar nerodno mu je postalo, ko je razvozljal "željo nas vseh gotovi osebi". Obenem pa je bil prijetno presenečen ter se za želje iskreno zahvaljuje

Rešitev sta poslala topot samo Francka Anžin in Jože Grilj. O ti zaspanci! Saj uganka vendar ni bila tako težka — gotovo jo je več naročnikov rešilo. — Žreb je izbral Anžinovo Francko.

*

"Ob koncu vaše drame bi se moral vaš junak ustreliti, ne pa obesiti".

"Tako?" se začudi pisatelj. "Zakaj?"

"Da bi se gledalci zbudili . . ."

MELBOURNSKI SLOVENCI !

V slučaju prometne nesreče se posvetujte z

LAWSON MOTOR BODY REPAIRS

za kvalitetna popravila Vašega avtomobila.

Delamo tudi za R.A.C.V in druge zavarovalnice.

Vprašajte za rojaka Darka Butinar ali Maria Deltoso!

15 Lawson Crescent, Thomastown, Vic. 3074 — Tel.: 460 4102

KRIŽANKA

(P. Lovrenc)

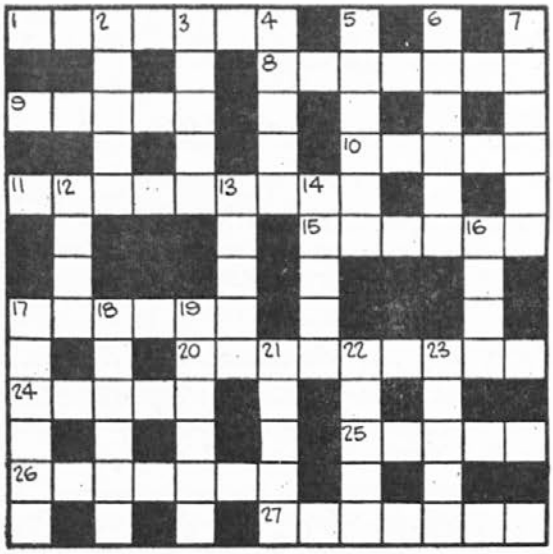

Vodoravno: 1. slovensko mesto; 8. danes najbolj upoštevana energija; 9. utrjen obrambni prostor; 10. pomanjševalnica imena Natalija; 11. proslaviti, izkazati čast; 15. dejavnost, organizirano skupno delo; 17. dobrota "domačega praznika"; 20. ime za prebivalca ene držav ZDA; 24. del obleke; 25. igra s kartami; 26. umetno nebesno telo; 27. vrsta zemeljskih tal.

Navpično: 2. obalni poklic; 3. moško ime; 4. pokojni, umrli; 5. priimek prvega slovenskega pesnika; 6. svetopisemske pesmi; 7. opora starim osebam; 12. stenska odprtina; 13. dan v tednu; 14. kos šolskega pohištva; 16. bivališča pračloveka; 17. prid, dobrobit; 18. strah mnogih nerazvitih narodov; 19. vrsta leposlovnega dela; 21. del rok; 22. brž, nemudoma; 23. francoski plemič.

Rešitev pošljite do 25. novembra, ko bo žreb določil nagrajenca!

*

Zdravnik je pacienta pregledal, potem pa ga vprašal: "Ali pijete?"

Pacient pa veselo: "Seveda! Kaj pa imate dobrega?"

IZ LJUBLJANSKEGA "PAVLIHA":

● Modri politiki svetujejo ljudem, naj zamenjajo noge, če jih tiščijo čevlji.

● Kmet kmetu: "Naši kmetijski strokovnjaki so pa od hudika. Končno so odkrili, da je za rejo živine primerno tudi seno".

● Če praznujemo, to še ne pomeni, da smo že zmagali.

● Marsikomu je najboljša investicija za bodočnost molk v preteklosti.

● "Mamica, kaj to pomeni, da je gibanje povpraševanja začelo zavirati dosedanjo intenzivno rast industrijske proizvodnje v Sloveniji?"

"To pomeni, Mihec, da so ljudje že tako zadolženi, da ne morejo več kupovati vsake oslarije".

● Mlinar je tisti, ki melje otrobe. Se pravi, da je tudi med govorniki mnogo mlinarjev.

● "Ali veš, da je zadnje čase pri nas zavladala direktorska kriza? Nihče noče več biti direktor".

"Zakaj ne?"

"Zato, ker jim hočejo poleg očitka, da imajo najvišje plače, naprtiti še odgovornost za delo".

● "Kaj si mi pa danes natresla v čaj, žena?" — "Pozabila sem ti povedati: limon spet ni, sem si pa s kislim zeljem pomagala".

● "Kaj mislite o osebnih dohodkih?" — "O čigavih?"

Urarsko in zlatarsko podjetje:

ALEXANDER WATCHMAKER & JEWELLER

31 The Centre, Seven Hills, N.S.W.

(nasproti postaje)

Telefon 622-1408

vam nudi 20% popusta na vsa popravila ur in zlatnine (šest mesecev garancije) in 5% na vse nakupe. Engraviranje imen brezplačno.

HANDMADE JEWELLERY
DESIGNED AND MADE
IN OUR OWN WORKROOM

Sydneyski rojaki, pridite in se sami prepričajte o ugodnih pogojih.

Priporočata se

Edvard in Kristina ROBNIK

F. T. ADMINISTRATIVE SERVICES PTY. LTD.
182 NORTON STREET, LEICHHARDT, N.S.W., 2040

TAX CONSULTANTS — INSURANCE BROKERS

Prevzemamo registracijo in popolno knjigovodstvo vsakovrstnih podjetij in družb ter kontraktorjev, kakor tudi posameznikov. Urejamo davčne obračune ("Income tax return"), rešujemo davčne probleme in nudimo potrebne nasvete.

Posvetujte se z rojakom

V. FERFOLJA
J. M. THAME
E. WEINBERG

Predstavljamo različna zavarovalna podjetja — "Tariff Companies".

Nudimo vam zavarovanja: za življenje, za bolezen, v nezgodah; zavarovanja nepremičnin itd. (Workers' Compensation, Public Risk, Superannuation scheme, Pension Funds).

TELEFON: SYDNEY 560-4766 in 560-4490

Letnik se bliža koncu! — Ste poravnali naročnino za MISLI???

VAŠA DOMAČA TURISTIČNA AGENCIJA

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066
Telefon : 419-1584 in 419-2163

Želite preživeti BOŽIČNE in NOVOLETNE PRAZNIKE v domovini? Poskrbimo Vam lahko za ugodno letalsko zvezo s Slovenijo pred prazniki kakor tudi po praznikih za vrnitev v Avstralijo.

Organiziramo desetdnevne skupinske obiske v svetovnoznano zdravilišče BAGUIO na FILIPINIH!

SLOVENIJA TRAVEL CENTRE
Ivan Gregorich
(že od leta 1952 v Avstraliji na uslugo vsem, ki žele potovati)

Po Urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755

TURISTIČNA AGENCIJA

Theodore Travel Service P/L

PRIDITE OSEBNO,
TELEFONIRAJTE
ALI PIŠITE:

66 Oxford St., (Darlinghurst), Sydney, 2010.
33-4385
Tel.: 33-4155, A.H. 32-4806
33-5995

- mi smo uradni zastopniki letalskih in pomorskih družb
- pri nas dobite najcenejše možne vozne karte

Bavite se izključno z opolnomočeno in registrirano agencijo, katera objavlja veliki Q *za* Q*antas*

V uradu:
RATKO OLIP

* * *

BLACKTOWN 6 Campbell St., Tel. 622-7336, A.H. 32-4806.

PODRUŽNICE:

SYDNEY 269 Elizabeth St., Tel. 61-3153, 26-1621, A.H. 32-4806
PENRITH 446 High St., Tel. (047) 31-3588, A.H. 32-4806

VAŠA PRVA TURISTIČNA AGENCIJA

PUTNIK

Vam more nuditi odlične ugodnosti in najnižje cene za vse vrste potovanj, za skupinska potovanja pa še posebne popuste.

Organiziramo desetdnevne skupinske obiske v svetovnoznano zdravilišče BAGUIO na FILIPINIH!

POSLUŽUJTE SE VAŠE POTNIŠKE AGENCIJE

72 SMITH STREET, COLLINGWOOD, VIC., 3066
Telefon : 419-1584 in 419-2163

POSLUJEMO VSAK DAN, TUDI OB SOBOTAH, OD 9. — 1. URE.

Po urah:

Paul Nikolich, Nada Nakova, 48 Pender Street, Thornbury, Vic. 3071 — Tel. 44 6733

Ivan Gregorich, 1044 Doncaster Road, East Doncaster, Vic. 3109 — Tel. 842 1755